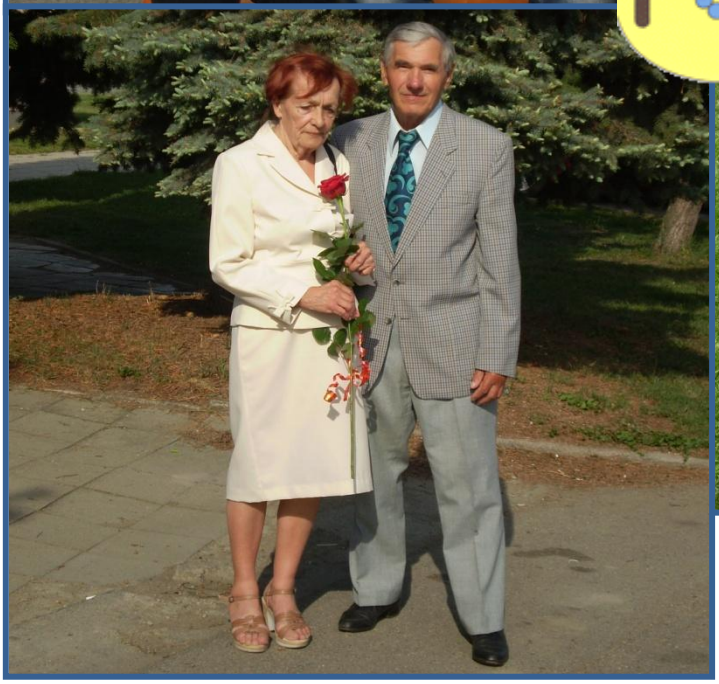
STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ

ČERVEN 2012

VYBÍRÁME Z OBSAHU:

- Za muzikanty Staroviček II.
- Vítání občánků
- Setkání rodáků a jubilantů
- Dětský den

V tomto čísle najdete:

Úvodník
Obecní úřad informuje
- vybudování skladu TJ
- oprava zeměděl. skladu
- změna v zastupitelstvu
- rekonstrukce budovy školy
Vítání občánků
Bezpečnostní situace
Třídění odpadů
Anketa – Tálky II. /2
Svoz odpadů
Společenská kronika
Pálení čarodějnic
Z římskokatolické farnosti
Setkání rodáků a jubilantů
Vinařský spolek
Z naší školičky
KADET bodoval
Digitální pozemní vysílání
Postřehy odjinud – Peru
Dětský den
Za vesnickými muzikanty
Vadou těla se duše nezohaví…
Seriál pro chovatele
MS Starovičky
Rozhovor s p. Vrbovou
Radek Juška - aktuality
Staňa Bíza - handbike
Žákovská kopaná
TJ Starovičky
Akce a oznámení
Fotogalerie

foto: oprava sýpky

Obálka první strana: foto ze svatby roku 1953, noví občánci: Gabriela Galečková, Jakub Holásek, manželé Mikešovi, foto z oslavy Dne dětí.

Úvodník

Vážení spoluobčané,

konec června a s ním spojené ukončení školního roku nabízí žákům i jejich učitelům zasloužený čas na odpočinek po náročné etapě celoroční výuky. V letošním roce je však toto období zároveň díky vyčleněným investičním prostředkům příležitostí k provedení části plánovaných stavebních úprav budovy ZŠ, které jsou k jejímu bezproblémovému chodu nezbytné. Pro vedení obce i školy tak nastává naopak složité období, při kterém je třeba v poměrně krátkém časovém intervalu koordinovat plánovaný průběh stavebních prací, dále pak spolu s dokončovacími pracemi a vybavením rekonstruovaných prostor novým zařízením organizovat úklid celé budovy tak, aby mohl být nový školní rok v mateřské i základní škole zahájen v řádném termínu. Pokud budou plánované záměry této první etapy rekonstrukce řádně realizovány, měla by být v příštím roce provedena druhá etapa stavebních úprav. Výsledkem komplexní rekonstrukce budovy spolu se změnou dispozic vnitřních prostor bude tedy po jejím ukončení v září 2013 nově zařízená a vybavená dvoutřídní mateřská školka s kapacitou 38 dětí, nové sociální zařízení budovy a samostatné nově zařízené a prostorné šatny. Za účelem zvýšení kvality výuky je také průběžně zlepšováno vybavení zázemí školy i samotných tříd, jako např. vybudování nového kabinetu v loňském roce. Poslední velkou investicí díky iniciativě ředitelství školy a obdrženým dotacím bylo osazení interaktivní školní tabule komunikující s počítačovými sestavami žáků, což umožňuje provádět výuku zcela nově pouze v elektronickém prostředí.

Veškerá snaha vedení obce i ředitelství školy si tedy klade za cíl kromě vybudování dostatečné kapacity mateřské školy zároveň vytvoření moderního, praktického, ale také i příjemného prostředí jak pro děti a učitele mateřské školy, tak i pro žáky a učitelský sbor základní školy. To vše by mělo pomoci zvýšit celkovou úroveň školní výuky v naší obci a připravit tak naše děti ještě lépe pro další studia na vyšších stupních odborných škol.

Vladimír Drbola
starosta obce

Obecní úřad informuje

Dotace

1. Obci Starovičky nebyla přiznána dotace na akci „Starovičky - rekonstrukce sociálního zařízení žáků základní školy“ – požadovaná výše 400 tis. Kč.

2. Žádost o dotaci Obce Starovičky na akci „Výsadba krajinných prvků v k.ú. Starovičky“ ve výši 970 tis. Kč byla sice OPŽP akceptována, ale projekt byl z důvodu absence biodiverzity (rozmanitosti ekosystému) uložen pouze do zásobníku projektů a jeho realizace proběhne jen v případě výrazných úspor při realizaci ostatních, již schválených akcí.

3. Vinařský spolek Starovičky, o.s. obdržel dotaci z programu Vinařského fondu na propagaci akce 2. ročníku „Přehlídky vítězů vín Mikroregionu Hustopečsko“ ve výši 15 tis. Kč.

Vybudování skladu TJ

V měsíci červnu bylo dokončeno vybudování skladu ve sportovním areálu z důvodu absence podobných prostor. Dosud byly pro účely skladování používány převážně prostory klubovny a kotelny, což bylo v rozporu s požadavky bezpečnosti. Sklad o rozměrech 5,5 x 5 m je vybudován z vyřazených ocelových koster 2 skladových buněk, které byly nově natřeny a opláštěny sendvičovými PUR panely síly 5 cm. Současně byl nově proveden stropní podhled ze sádrokartonu, nová podlaha s OSB panelů, oprava střechy, instalace vnitřního osvětlení a osazení nových vstupních dveří. Práce provedli spolu s pracovníky OÚ místní živnostníci s celkovými náklady cca 70 tis. Kč. Sklad bude sloužit pro potřeby TJ a hostů ubytovny.

Oprava zemědělského skladu

V období duben – červen provedli pracovníci OÚ opravu budovy zemědělského skladu – sýpky u autobusové zastávky. Uvnitř budovy byly opraveny omítky, provedena malba stěn a nátěr ocelových konstrukcí. Venkovní práce sestávaly z provedení sanační omítky soklu, štukové fasády včetně barevného nátěru, opravy střechy a nátěru vstupních dveří a vrat. Budova byla nově napojena na přívod elektřiny, vybavena novými vnitřními rozvody elektřiny a novými plastovými okny. Celkové náklady opravy byly cca 70 tis. Kč. Sklad bude sloužit pro uskladnění materiálu Obce Starovičky a Vinařského spolku Starovičky.

Změna složení zastupitelstva obce

V měsíci dubnu byla doručena zastupitelem obce p. Luďkem Galečkou rezignace na mandát v Zastupitelstvu obce Starovičky z osobních důvodů. První možný náhradník Strany nezávislých, kterým je p. Radim Hovězák, Starovičky 305, mandát zastupitele obce přijal a na 12. zasedání ZO dne 21.6.2012 složil slib zastupitele obce. Vedení obce tímto děkuje p. Luďku Galečkovi za jeho práci v zastupitelstvu obce v období 2006 – 2012.

Výsadba stromů – adopce

V měsíci březnu byla formou adopce stromů vysazena zeleň v lokalitě Tálky. Přestože se jednalo o sazenice kontejnerované, které zaručují bezproblémový růst po vysazení, některé druhy zeleně po výsadbě nevyrašily. Jednalo se převážně o duby, buky a lísky, které pravděpodobně v zimě v důsledku silných mrazů přemrzly. Po jednání s dodavateli sazenic byla dohodnuta bezúplatná náhrada uschlých stromů a keřů pro podzimní výsadbu. Úprava travního porostu mezi stromy bude prováděna jako luční plocha s údržbou mulčováním 3x ročně, pouze bezprostřední okolí lavicového posezení, které by mělo být instalováno v průběhu července, bude prováděna parková úprava.

Rekonstrukce budovy ZŠ

V měsících červenci a srpnu bude realizována rekonstrukce sociálního zařízení budovy ZŠ a MŠ Starovičky. Stavební práce budou zahrnovat kompletní výměnu vnitřních rozvodů vodovodu a kanalizace, která je nyní v havarijním stavu, zařizovacích sanitárních předmětů a obkladů a dlažeb.

Z důvodů neúměrně vysokých nákladů zamýšlené přístavby mateřské školy rozhodlo zastupitelstvo obce o rozšíření MŠ ve stávající budově ve 2 etapách. V první etapě, která bude realizována během července a srpna letošního roku bude rozšířena stávající kapacita zařízení na 28 dětí spolu s vybudováním nových šaten pro žáky ZŠ a MŠ v suterénu. Všechny místnosti budou vybaveny kompletně novým nábytkem. Stavební část této etapy bude zahrnovat také svedení dešťových vod budovy novou kanalizací, která nahradí porušené stávající potrubí. Během příštího roku by mělo dojít k podstatné změně dispozic jídelny, zázemí kuchyně a současných šaten MŠ a ZŠ za účelem vytvoření nové samostatné třídy MŠ. Po těchto úpravách by měla být kapacita školky navýšena na 38 dětí. Celá budova tak zůstane i nadále kompaktní s maximálním využitím všech vnitřních prostor a nízkými provozními náklady.

Poděkování

Obec Starovičky děkuje p. Miroslavu Krčkovi, Starovičky 304 a p. Emilu Červeňanovi, Starovičky 67 za bezplatné poskytnutí střešní krytiny na opravu zemědělského skladu – sýpky.

Upozornění

Obec Starovičky upozorňuje, že začíná narůstat počet případů zakázaného volného pohybu psů ve sportovním areálu a s tím spojené znečišťování sportovišť a přilehlých ploch. Žádáme důrazně majitele psů, aby pro jejich pohyb volili nezastavěné území obce, mimo veřejné prostranství sportovních i parkových ploch, kde je zvýšený pohyb především dětí. Odvolávám se tímto především na slušnost a ohleduplnost každého jednotlivého majitele psa k ostatním lidem jako základu bezproblémového soužití spoluobčanů v naší obci. (VD)

Poděkování rodiny Šmerdových

Rádi bychom poděkovali alespoň touto cestou všem, kteří nám pomohli při hašení a následném úklidu po požáru stodoly, zejména:
Petru Šmerdovi, Petru Ovískovi, Adamovi Janouškovi, Ondřeji Žilkovi, Davidu Sedláčkovi, pracovníkům Obecního úřadu Starovičky a panu Miroslavu Krčkovi.

rodina Šmerdova, Starovičky 74

Upozornění pro občany:

- **Místní knihovna** bude v měsících červenci a srpnu z důvodu stavebních úprav budovy školy **uzavřena.**
- Obecní úřad upozorňuje občany, že již **není potřeba** při uložení na sběrný dvůr **třídit** zvlášť PET lahve a zvlášť ostatní plast.
- Na webových stránkách obce www.starovicky.cz naleznete různé **formuláře**, mimo jiné formulář Plná moc, Odstoupení od smlouvy o sdružených službách dodávky energií, Žádost o povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les aj. Dále se zde můžete zúčastnit různých **anket** týkajících se dění v obci.

Vyúčtování stočného:

- za období leden – červen 2012 bude občanům doručeno do domovních schránek v červenci - srpnu 2012.
- První zálohy na stočné na období červenec – září 2012 občané uhradí prostřednictvím SIPO nebo převodem z účtů v měsíci červenci 2012.
- Ti občané, kteří si zvolili variantu ročních zálohových plateb, uhradí zálohu na období červenec – prosinec v měsíci srpnu 2012. Výzva k úhradě jim bude rovněž doručena do domovních schránek.

Vyúčtování bude možno uhradit v hotovosti v pokladně OÚ Starovičky, nebo převodem z účtu dle pokynů ve vyúčtování.
(IS)

Svoz odpadu

Červenec	Srpen
Středa 11.7.2012	Středa 8.8.2012
Středa 25.7.2012	Středa 22.8.2012

Vítání občánků

Již tradiční vítání občánků se uskutečnilo v sobotu 28.4.2012 v prostorách našeho obecního úřadu. Pro dva nové občánky bylo připraveno kulturní pásmo, ve kterém básničky přednášely děti ze Staroviček. Rodiče, nejbližší rodina a přátelé našich nejmladších spoluobčánků si vyslechli proslov pana starosty a nádherné písně našich zpěvaček – paní Zlatky Galečkové, paní Mileny Panicové a paní Hanky Drbolové. Přednes doplnila i paní Lenka Krůzová. Drobné dárky a květiny podtrhly celkovou atmosféru. Novými uvítanými občánky Staroviček tedy jsou: **Jakoubek Holásek** (rodiče pan Milan Holásek a paní Martina Holásková) a **Gabrielka Galečková** (rodiče pan Luděk Galečka a paní Zuzana Galečková). Hodně zdraví a štěstí. (RH)

Bezpečnostní situace na teritoriu OO PČR Hustopeče za období roku 2011

Rok 2011 byl OO PČR Hustopeče a bývalé OO PČR Velké Pavlovice velmi hektický a přinesl mnoho změn. Ke dni 31. 12. 2010 zaniklo Obvodní oddělení Policie Velké Pavlovice a dnem 1. 1. 2011 se stalo Policejní stanicí, která se tímto stala podřízenou součástí obvodního oddělení Hustopeče. V průběhu celého roku jsme se museli vypořádat s celou řadou problémů, zejména v oblasti administrace a nastavení koncepční spolupráce obou subjektů.

Nově vytvořené obvodní oddělení zahrnuje katastrální území o 432 km² (bývalé OOP Hustopeče 284 km² a bývalé OOP Velké Pavlovice 148 km²), obhospodařuje celkem 34 obcí (bývalé OOP Hustopeče 24 obcí a bývalé OOP Velké Pavlovice 10 obcí) a plochu Vodní dílo Nové Mlýny. Na daném území má trvalé bydliště celkově cca. 44.000 obyvatel (bývalé OOP Hustopeče cca 28.000 obyvatel a bývalé OOP Velké Pavlovice cca 16.000 obyvatel). V současné době OOP Hustopeče disponuje 36 tabulkovými místy policistů (z 24 tabulkových míst policistů na OOP Hustopeče a 12 tabulkových míst policistů na Policejní stanici Velké Pavlovice) a 1 místem administrativní pracovnice (bývalé OOP Hustopeče disponovalo 31 tabulkovými místy policistů, 1 místem administrativní pracovnice a bývalé OOP Velké Pavlovice disponovalo 16 tabulkovými místy policistů, 1 místem administrativní pracovnice).

V období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 bylo v teritoriu obvodní oddělení Hustopeče včetně PS Velké Pavlovice šetřeno:

- 1.763 - věcí zaevidovaných pod č. j., nebo číslem sběrného archu,
- 1.221 - věcí šetřených jako přestupky,
- 640 - věcí šetřených jako trestné činy.

V nápadu trestné činnosti neustále převažuje obecná kriminalita, a to především majetková trestná činnost, která tvoří více jak 60 % celkového nápadu obvodního oddělení. Nejrozšířenějším druhem majetkové kriminality jsou krádeže prosté (krádeže věcí z nezajištěných objektů a motorových vozidel) a krádeže vloupáním (do motorových vozidel, rodinných domů, firemních objektů, obchodů a restauračních zařízení). V poslední době nás nejvíce trápí, díky lukrativním cenám v jednotlivých sběrnách železného šrotu, krádeže železných materiálů a barevných kovů, což má za následek velmi snadný zisk pro tyto tzv. nenechavce. Dalším důvodem delikventní činnosti pachatelů je i to, že se majitelé ke svým věcem chovají nezodpovědně, neboť ponechávají cenné věci na viditelných místech bez jakéhokoliv zabezpečení, popř. uvnitř vozidla a přímo tak vybízejí k jejich odcizení. Zájmem pachatelů jsou především věci, které lze snadno zpeněžit, anebo věci, které může užít pro svoji potřebu - alkohol, cigarety, cukrovinky, nářadí téměř všeho druhu, elektronika, autorádia s přehrávači, doklady osobní i od motorových vozidel, peníze, šperky a jiné cennosti.

Ve své zprávě bych chtěl opět upozornit především na množící se delikty (trestné činy či přestupky), kterých se pachatelé dopouští na seniorech, dětech, popř. osobách s různým druhem postižení. V těchto případech pachatelé využívají jejich důvěřivosti či bezbrannosti a tyto osoby jsou pro ně snadným terčem k získání nějakého prospěchu. Rovněž se množí krádeže vloupáním do novostaveb rodinných domů, kdy pachatelé využívají nepřítomnosti majitelů a tedy snadné dostupnosti nezabezpečeného objektu s novou výbavou. Naší práci by velmi pomohlo, kdyby si ostatní občané všímali různých podezřelých osob, nezvyklých situací a toto nám ihned dávali na vědomí. Lidská lhostejnost v těchto případech není na místě, protože i oni se mohou stát obětí trestného činu a následně budou očekávat pomoc od jiných osob.

V uplynulém roce došlo k většímu nárůstu šetřených věcí zaevidovaných pod obyčejným číslem jednacím (o 105 ČJ více jak v roce 2010) a naproti tomu došlo k výraznému poklesu u věcí šetřených jako přestupky (o 328 PŘ méně jak v roce 2010). Pokles v oblasti přestupků je pokles dán zejména menším počtem udělených blokových pokut v dopravě. Přestupky oznamované k projednání správnímu orgánu jsou v roce 2011 ve srovnatelné výši s rokem 2010. V oblasti nápadu trestné činnosti ve srovnání s rokem 2010 (645 TČ, objasněnost 42,79 %) došlo k mírnému poklesu celkem o 5 trestních věcí. Naopak objasněnost trestných činů se mírně zvýšila na 43,13%, což je ve srovnání s rokem 2010 více o 0,34 %. Příčinu těchto velmi dobrých výsledků vidím v kvalitní organizaci práce, řízení obvodního oddělení a policejní stanice, ale ještě větší pozitivum je ve velmi dobrém pracovním kolektivu. Pracovní kolektiv tvoří z velké většiny zkušení policisté s délkou praxe více jak 10 let, kteří své získané znalosti předávají svým mladším kolegům.

Z evidovaných trestních a přestupkových věcí je nejvíce zatíženo město Hustopeče, mezi další obce s větším nápadem trestné činnosti patří město Velké Bílovice, Velké Pavlovice a Klobouky u Brna. Z měst a obcí byl zaznamenán největší nárůst trestné činnosti oproti roku 2010 v obci Kobylí. Stále mezi nejzávažnější kriminogenní faktory patří recidiva pachatelů trestných činů, požívání alkoholických nápojů a užívání drog, nedostatečná výchova dětí v rodinách i školách, nezaměstnanost a nedostatečné zajištění majetku občany.

Ve sledovaném období roku 2011 byly v našem obvodu prošetřovány i závažné trestné činy (zločiny) jako:

- ublížení na zdraví s následkem smrti – celkově 1 případ
- loupež dle § 173 trestního zákoníku - celkově 4 případy
- vydírání dle § 175 trestního zákoníku – celkově 4 případy
- znásilnění dle § 185 trestního zákoníku – celkově 1 případ
- pohlavní zneužití dle § 187 trestního zákoníku – celkově 1 případ
- týrání osob ve společně obývaném bytě nebo domě § 199 trestního zákoníku – celkově 5 případů.

V oblasti závažných trestných činů, zejména se jedná o násilnou a mravnostní kriminalitu bylo v roce 2011 dosaženo významných úspěchů. Nápad trestných činů byl v této problematice srovnatelný jako v roce 2010, ale došlo k výraznému nárůstu objasněnosti těchto zločinů na 89%, což je více jak o 20% ve srovnání s rokem 2010.

Bezpečnostní situace v teritoriu OOP Hustopeče byla v roce 2011 dle mého názoru, i přes nemalé problémy v jeho počátku, zvládnutá z naší strany velmi dobrým způsobem. V roce 2012 nás však nečeká nic lehkého, zejména co se týká ekonomické situace ve státě, potažmo přidělených finančních prostředků policii, a proto nezbývá než doufat, že v roce 2012 budeme úspěšní přibližně stejným způsobem jako v roce 2011.

S pozdravem
npor. Mgr. Jiří Otáhal
vedoucí oddělení
Hustopeče 24. dubna 2012

Jak správně třídit odpady

		ANO	NE
1	**PAPÍR**	• noviny • časopisy • lepenka • krabice • karton • sešity • knihy • letáky • psací a balící papír •	• mokrý, mastný a znečištěný papír • celofán • obvazy • použité papírové kapesníky • voskový a uhlový papír (kopírák) •
2	**SKLO**	• bílé a barevné sklo • tabulové sklo • obalové sklo • skleněné střepy • skleněné nádoby •	• drátěné sklo • autosklo • plexisklo • keramika • porcelán • zrcadla • sklo od chemikálií •
3	**TetraPack**	• čisté vícevrstvé obaly od nápojů – nápojové kartony •	• špinavé vícevrstvé obaly od nápojů •
4	**PET lahve**	• PET láhve samostatně pytlový sběr•	• PVC • guma • linolea • molitan • plastové trubky • plastové obaly od chemikálií •
5	**PLASTY**	• igelitové pytle • sáčky • fólie • kelímky, tácky a příbory z plastu •	• PVC • guma • linolea • molitan • plastové trubky • plastové obaly od chemikálií •

Anketa – seznámení s novými obyvateli Tálky II. - 2.část

Starovičky **č.p. 294**

Vrba Stanislav – 44 let, vrtmistr
Vrbová Monika – 34 let, manažerka, v současné době na mateřské dovolené
Vrbová Amálie – 3,5 roku, školčátko
Vrba Stanislav – 2 roky
Přistěhováni: Hustopeče, Luhačovice

Co se nám ve Starovičkách líbí: zeleň, dětské a fotbalové hřiště, MŠ a ZŠ, poklidný život, akce pro děti.
Co nám ve Starovičkách chybí: lékárna, větší obchod (drogérie, dětské oblečení), potraviny – větší obchod, kino, mateřské centrum.

foto: dům rodiny Vrbových

Starovičky **č.p.295**

Novák Robert – 47 let, úředník
Nováková Naděžda – 46 let, administrativní pracovnice
Novák Lukáš – 19 let, student
Přistěhováni: Hustopeče

Co se nám ve Starovičkách líbí: -
Co nám ve Starovičkách chybí: -

Starovičky **č.p.296**

Cichra Petr - dělník
Cichrová Martina - MD
Přistěhování: Hustopeče, Uherčice

Co se nám ve Starovičkách líbí: dětské hřiště, rybníček, celkově upravená dědina.
Co nám ve Starovičkách chybí: -

Starovičky **č.p.297**

Poulík Petr – 33 let, obchodní zástupce
Poulíková Lenka – 29 let, kosmetička
Přistěhováni: Hustopeče, Němčičky

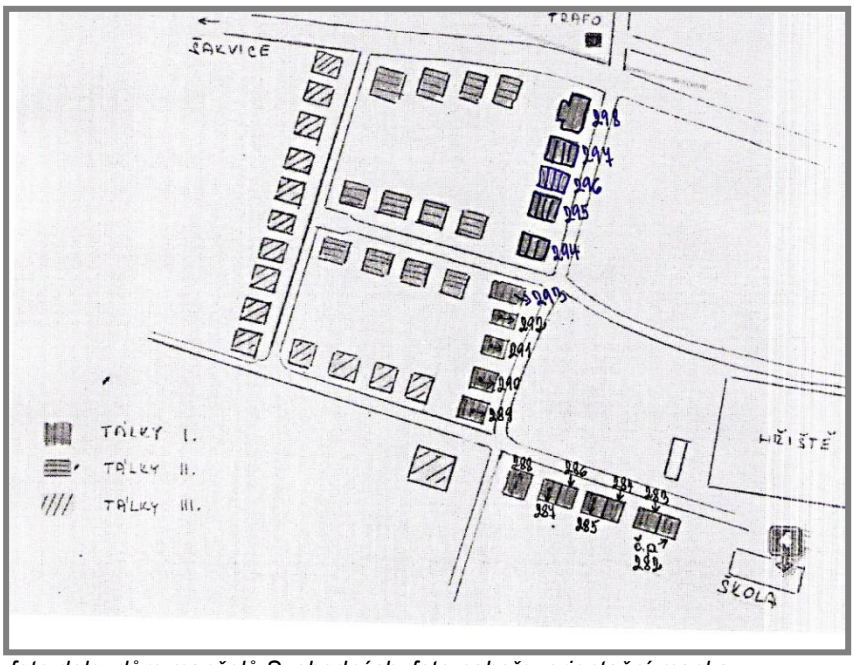

foto dole: dům manželů Svobodných, foto nahoře: orientační mapka

Co se nám ve Starovičkách líbí: kulturní akce, hřiště.
Co nám ve Starovičkách chybí: sportovní akce.

Starovičky **č.p.298**

MVDr. Svobodný Jiří – 58 let, veterinární lékař
MVDr. Svobodná Vladimíra – 59 let, veterinární lékařka
Přistěhováni: Hustopeče, Františkovy Lázně

Co se nám ve Starovičkách líbí: (obecně) udržovaná a vzkvétající obec.
Co nám ve Starovičkách chybí: silniční retardéry pro omezení rychlosti vozidel v obci.

Společenská kronika

Životní jubileum

V měsíci květnu oslavili významné životní jubileum:

paní **Žofie Kostrhounová** – 86. narozeniny,
paní **Anděla Kynická** – 87. narozeniny,
pan **František Kostrhoun** – 87. narozeniny.

V měsíci červnu oslavili významné životní jubileum:

pan **Václav Procházka** – 50. narozeniny,
pan **Oto Blažek** – 50. narozeniny,
pan **Jaroslav Hlávka** – 50. narozeniny,
pan **Milis Ladislav** – 60. narozeniny,
pan **Václav Haluza** – 65. narozeniny.

Blahopřání rodičům

Čeňkovi Dobřeckému a Tamaře Kopecké k narození dcery **Laury Kopecké,** která se narodila dne 10.6.2012, bytem Starovičky 98.

Vzpomínáme

Dne 16. června 2012 vzpomeneme 10. výročí úmrtí naší milované maminky paní **ALOISIE LOPATÁŘOVÉ**.

Vydala jsi se na cestu, kde chodí každý sám,
jen dveře vzpomínek nechala jsi dokořán.
Jen kytičku na hrob Ti můžeme dát,
chviličku postát a tiše vzpomínat.

Za tichou vzpomínku děkují synové Zdeněk a Otakar a dcera Jiřina s rodinami.

Srdečně blahopřeje všem jubilantům a do dalších let přejeme pevné zdraví, pohodu a stále dobrou náladu.

redakce Starovičského zpravodaje

Pálení čarodějnic

Slet čarodějů a čarodějnic se v letošním roce uskutečnil dne 28.04.2012. Přistávací plocha pro účastníky byla připravena od 16:00 hod. I když povětrnostní podmínky byly ne zcela příznivé, akce proběhla téměř bez komplikací a my byli rádi, že se nemusí přesouvat na jiný termín, jak tomu bylo loni.

Příprava akce začala s několikadenním předstihem, kdy nám místní hasiči připravili snad tu nejdůležitější část, která musí pálení čarodějnic doprovázet vždy – a tou je vatra. Všichni, kteří se akce zúčastnili, ale vědí, že silný vítr nám zapálení vatry znemožnil a posvátný oheň se raději z bezpečnostních důvodů nerozhořel. Z tohoto důvodu muselo být zrušeno i opékání špekáčků, na které nám myslivci zapůjčili hůlky. Občerstvení si vzali na starost fotbalisté, čímž nám ušetřili spoustu času a my se mohli plně věnovat přípravě stanovišť a následné obsluze jednotlivých stanovišť. Nejprve jsme si museli přichystat veškeré komponenty, lépe řečeno jsme si je přinesli ze školy, kterými byly např. lavičky nebo snad nejoblíbenější část jednoho ze stanovišť – skluzavka. Jakmile jsme měli nachystaných 9 z 10 stanovišť, akce mohla začít. Z důvodu silného větru se hold kuželky z plechovek musely vynechat.

Po příletu se musel každý maskovaný i nemaskovaný zaregistrovat. Pro získání registračního průkazu bylo podmínkou správně zodpovědět tři otázky: Jaké je čarodějnické jméno? Čarodějnické zaklínadlo? A čarodějnické zvíře? Všichni samozřejmě odpověděli správně, protože už jsou ve svém řemesle, za ta léta, znalí. Za doprovodu příjemné hudby se účastníci rozlétli na jednotlivá stanoviště a plnění úkolů mohlo začít. Čarodějové a čarodějky byli velice šikovní a úkoly plnili, jak na běžícím páse. Zanedlouho měli všechny dráhy zvládnuté. Jakmile získali 9 puntíků, čekala na ně zasloužená odměna. Každý dostal grilovaný párek a sodovku. Po krátkém odpočinku a složité organizaci, složité proto, že každý pořád přelétával někam jinam, než měl. Ale vše nakonec dobře dopadlo a slavnostního přeletu se zúčastnili skoro všichni, pro které byl přelet určen. Poté následovala kulturní vložka v podobě místních břišních tanečnic, které nám předvedly opět krásné vystoupení, za které sklidily zasloužený potlesk. A na úplný závěr dostali všichni, protože všichni všechno splnili, čarodějnický diplom a k tomu ještě zaslouženou sladkou odměnu.

Akce se i přes silný vítr vydařila a malí i velcí si ji užili. A co s vatrou, která neshořela? Tak ta se zapálí na Den dětí. Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří se čarodějnického dne zúčastnili, ať už v převlecích či bez nich a samozřejmě všem, kteří nám s touto akcí pomohli.

za Kulturní komisi Starovičky
Pavlína Prátová

Z římskokatolické farnosti

Na jaře letošního roku prožila naše farnost důležitou událost. V Kulturním domě ve Starovičkách proběhlo takzvané farní shromáždění. Jedná se o setkání všech farníků, při kterém se vyhodnocuje, co se v loňském roce povedlo a plánuje se program na roky další. Po krátkém úvodu a přehledu pastorační a materiální statistiky se dostal na program bod hlavní a to úprava interiéru našeho kostela. Lidé byli seznámeni se studií Ing. arch. Drápala, která počítá s vytvořením nového obětního stolu, anbóny (místo odkud se čte z Písma svatého) a sedadla pro kněze a ministranty. Stávající zařízení je totiž pouze provizorní a nikterak neladí se zbývajícím interiérem.

Nové prvky budou vyrobeny z dřevěného masivu, mořeného do odstínu hnědé. Úprava interiéru by měla rovněž zahrnovat výměnu koberců v prostoru jak mezi lavicemi, tak před oltářem. Otázkou zůstává, zda bude vhodnější červená vínová barva, která dodá prostoru na slavnostnosti nebo zelenozlatá, která bude více korespondovat s barvou oltáře a nové prvky tmavé barvy na ní více vyniknout. Vše by mělo být zrealizováno do 30.září letošního roku, kdy proběhne slavnostní mše u příležitosti stých narozenin P.Drboly. S tímto našim rodákem také souvisel další bod programu a to seznámení se záměrem pořídit bustu P.Drbolovi, která by připomínala jeho život. Bylo odsouhlaseno, že farníci mezi sebou vykonají sbírku, která by pomohla dílo realizovat. Tato sbírka se uskutečnila ještě před Velikonocemi a i přesto, že naše farnost je malá, složená převážně z důchodců, vybralo se 10 000,- Kč. Chtěl bych touto cestou všem, kteří do sbírky přispěli poděkovat. Nezbývá než si přát, aby se předložený záměr povedl realizovat a přinesl mnoho dobrého nejenom farnosti ale i obci Starovičky.

Pavel Kafka, děkan

Setkání jubilantů a rodáků 2012

Po loňské přestávce se opět konalo tradiční setkání rodáků a jubilantů. V příjemném slunečném odpoledni se sešli v sále místního kulturního domu letošní oslavenci, zástupci obce, děti z mateřské školy s rodiči a učitelským sborem, příbuzní oslavenců, místní pěvecký sbor pod vedením paní Zlatky Galečkové a host jubilantů – paní učitelka Mazůrková. Při slavnostním uvítání panem starostou Vladimírem Drbolou a konferenciérkou paní Radkou Hovězákovou, byl vyřízen pozdrav od pana Václava Hovězáka z Rohatce, který se bohužel nemohl zúčastnit, ale popřál všem bývalým spolužákům jen to nejlepší. Dále se vzpomenulo na ty, kteří už mezi jubilanty nejsou:

- z řad sedmdesátníků: pan Jiří Haluza, paní Anděla Konečná, pan Jaroslav Mazůrek, pan Rostislav Prát, pan Václav Veselý, pan Oldřich Pohanka,
- z řad osmdesátníků: pan Fratišek Benda, pan Cyril Mazůrek, pan Miroslav Kostrhoun, pan Ladislav Popovský, pan Štěpán Mazůrek, pan František Šafařík a paní Štěpánka Klecandrová.

Následovalo pásmo mateřské školky pod vedením paní učitelky Novotné a paní učitelky Blažkové. Děti sehrály skvělé představení na známou lidovou píseň „Když jsem já sloužil“. Známkou toho, že děti do toho vložily opravdu všechno, bylo, že se některé při svém výkonu i zadýchaly. Jejich představení všichni sledovali s velkou pozorností a děti si vysloužily velký potlesk. Dalším bodem programu byly podpisy do pamětní knihy a převzetí pamětních listů s květinou. Také nesmíme zapomenout na ručně vyrobené blahopřání od dětí, které všechny zahřálo u srdce. Paní učitelka Mazůrková pozdravila svoje bývalé žáky a popřála všem hodně zdraví. Všechny oslavence nadchla pro společný zpěv. Programem, který si připravil pěvecký sbor pod vedením paní Zlatky Galečkové, bylo také pěvecké vystoupení členů souboru Hanýsek – Zuzany Osičkové a Zdeňka Kosa, prokládaný pásmem básní a písní.

Celé odpoledne měli jubilanti možnost se občerstvovat u bohatě prostřených stolů, někteří se šli posílit i do vedlejšího hostince. Fotografování před KD proběhlo v příjemné slavnostní atmosféře. Rodáci a jubilanti se před večeří prošli po obci a zavzpomínali. Poté k tanci a poslechu až do pozdních nočních hodin hrála hudební skupina ze Záhoří. (HM, RH)

VINAŘSKÝ SPOLEK STAROVIČKY, o.s.

V roce 2011 se šest dobrovolníků (V.Drbola, J.Drbola, T.Dolák, R.Habrovec, J.Šnajd a P.Prátová) rozhodlo, že navrátí obci již zapomenutou tradici a uspořádá košt vína, chcete-li výstavu vín. Obdobné akce zajisté patří k mnoha úžasným tradicím, jež jsou specifické pro celou jihomoravskou oblast, a je škoda, že v naší obci tyto tradice upadají. A proto jsme v červnu 2011 uspořádali 1. ročník „Přehlídky šampionů výstav vín Mikroregionu Hustopečsko“ + místní košt vín. Tento 2. ročník byl pro nás opět výzvou, měli jsme spoustu inspirace ke zlepšení celé akce, od příprav počínaje, další komunikací s vinaři konče. Motivačním prvkem k založení nového občanského sdružení bylo zejména získání finanční dotace z Vinařského fondu, ale také lépe zorganizovaná skupina, která si určí jasné cíle v organizaci budoucích ročníků výstavy vín. A proto byla dne 12.01.2012 na Ministerstvo vnitra ČR podána žádost o registraci občanského sdružení. Ke dni 20.01.2012 byl na Ministerstvu vnitra ČR zaregistrován „VINAŘSKÝ SPOLEK STAROVIČKY, o.s.“. Na ustavující členské schůzi Vinařského spolku Starovičky, o.s. konané dne 21.02.2012 v 18:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky byli zvoleni: předsedkyní spolku Pavlína Prátová, DiS., místopředsedou Bc. Vladimír Drbola ml., pokladníkem Tomáš Dolák, revizory Jiří Šnajd a Radek Habrovec a členy Romana Prátová, Miroslava Tomková, Petra Habrovcová a Ladislav Tomek. V současnosti je naše činnost zaměřena na „Přehlídku šampionů výstav vín Mikroregionu Hustopečsko“ + místní košt vín. A jaké jsou naše další plány? V budoucnu bychom určitě chtěli naši činnost rozšířit i o různé semináře či vinařské zájezdy, ale nyní se opravdu soustředíme pouze na výstavu vín.

za Vinařský spolek Starovičky, o.s., Pavlína Prátová

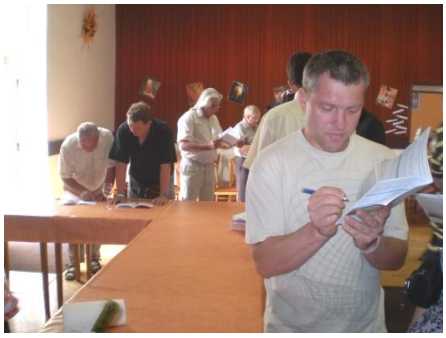
2. ročník Přehlídky šampionů výstav vín Mikroregionu Hustopečsko + místní košt

Jako svoji první oficiální akci uspořádal Vinařský spolek Starovičky, o.s. 2. ročník „Přehlídky šampionů výstav vín Mikroregionu Hustopečsko“ + místní košt. Akce to byla zajisté veselá a povedená, ale ještě před tím nás čekala spousta práce. Výhodou bylo, že jsme měli již zkušenosti z minulého roku, také nějaké kontakty a tak jsme se mohli pustit do plnění svých úkolů.

Abychom to měli letos o něco jednodušší, rozdělili jsme si jednotlivé obce a o tyto obce se již každý staral po svém v celém průběhu příprav. Nutno ještě podotknout, že každý bude mít „své“ obce na starost i v příštích letech. Nejdůležitějším a také prvním úkolem bylo sehnat katalogy z konaných výstav vín. V průběhu jsme zjistili, že se košty konaly v 19 obcích mikroregionu, z celkových 29 obcí. S katalogy nebyl sebemenší problém. Ale shánět kontakty na vybrané vinaře bylo v některých případech daleko komplikovanější a to jsme jich měli již spoustu z předešlého roku. Po předchozí domluvě s vinaři, jsme mohli vyrazit do terénu a svézt všechny slíbené vzorky k Drbolům do sklepa, nejpozdější termín, kdy musí být víno ve sklepě, byl pátek 18.5. Samozřejmě jsme se setkávali i s odmítnutím, ale s tím se musí počítat, protože někdo stihne víno vypít, někdo víno prostě nedá a bohužel někdy podlehne víno i chorobám. Co by za to někteří dali, kdyby mohli strávit celý víkend ve sklepě. My ho tam trávili, ovšem pracovně. Celkem se nám podařilo sehnat 297 vzorků vín (v tomto čísle je zahrnuto víno, jak z celého mikroregionu, tak i z naší obce). A to znamenalo roztřídit 594 „sedmiček“. Seznam vín byl zaznamenáván průběžně, tudíž jsme měli vše sepsané, jen jsme museli zjistit, která vína se ve sklepě 100% nalézají. A také jsme museli jednotlivé lahve očíslovat a roztřídit na „mikroregion“ a „místní“. Pak už jen zbývalo nachystat víno na nedělní bodování o odvézt je do přísálí.

Bodování proběhlo 20.5. od 14:00 hod. v přísálí. Zvlášť se hodnotili „šampioni z mikroregionu“ a vína na místní košt. Vzorků z mikroregionu jsme měli 149, z tohoto počtu byli vybráni pouze ti nejlepší a subkomise hodnotila celkem 43 vzorků. Členy subkomise byli: Jitka Sedláčková, Milan Chrastina a Milan Holásek. Degustační komise místního koštu obsadila 5 stolů. Každá komise pak měla 3 členy. A úkolem bylo ohodnotit 148 vzorků, tzn. na každý stůl vycházelo 30 vzorků. Jednotlivé komise vybraly své nejlepší vzorky a následně z nich vybrala subkomise šampiony místního koštu. Nyní nás čekalo pár dní volna a pak už jen poslední přípravy, ty

nejdůležitější. Čekalo nás přichystání zázemí pro samotnou akci.

V pátek 25.5. jsme rozmístili a uvedli do provozu chladící boxy, převezli víno, přichystali stoly a vyzdobili sál. Ještě jsme si rozepsali služby do pokladny a pak už se jen těšili na zítřek! K dobrému vínu, ale nepatří jen veselá nálada, ale i dobré jídlo. O občerstvení se postaral Michal Spěvák se svou různorodou nabídkou – grilované steaky, sýrové kostky, slané pečivo, alko i nealko atd. a my byli rádi, že máme o starost méně. Vstupné jsme stanovili na 200,- Kč, v ceně byl zahrnut katalog, propiska, sklenička a samozřejmě neomezená konzumace vína. V sobotu ve 14:00 hod. to konečně vypuklo. Starosti jsme hodili za hlavu a už si jen užívali, spolu s ostatními milovníky dobrého vína. V 16:00 hod. přišlo na řadu slavnostní vyhlášení vítězů, které zabralo trochu

času, jelikož jich bylo celkem 16! A které proběhlo pod taktovkou Jožky Šmukaře. Vítězové mikroregionu obdrželi diplomy a ti zlatí navíc skleněné plakety. Vítězové místní výstavy vín se mohli radovat z diplomů. V 16:30 hod. vypukla zábava v plném proudu, na jevišti se objevil Jožka Šmukař se svou cimbálovou muzikou. Známými melodiemi rozproudil milovníky folklóru a k popíjení vínka se rázem připojil i zpěv a tanec. No a ten zpěv doprovázel akci snad až do úplného konce a ani nevadilo, že cimbálová muzika už nehraje.

Druhý ročník „Přehlídky šampionů výstav vín Mikroregionu Hustopečsko“ + místní košt byl velmi vydařenou a veselou akcí, bylo to znát na všech přítomných. A my si jen přejeme, aby ve stejném duchu probíhala tato akce neustále. Velice Vám všem děkujeme, Vám, kteří jste svou přítomností tuto akci podpořili, stejné díky patří i Vám, vinařům, kteří jste poskytli vzorky vín.

Na závěr bych ještě ráda poděkovala, jménem Vinařského spolku, místním zahrádkářům – Jaroslavu Hovězákovi, Františku Habrovcovi a Adolfu Drobílkovi za pomoc s místní výstavou vín.

Pavlína Prátová

Šampioni Přehlídky vín Mikroregionu Hustopečsko:

Bílá vína

Zlatá medaile – Urbánek Marcel, Uherčice – Chardonnay 2008
Stříbrná medaile – Knoflíček Vojtěch, Popice – Rulandské šedé 2011
Bronzová medaile – Rotter Pavel, Uherčice – Chardonnay 2008

Červená vína

Zlatá medaile – Dvořák Renné, Šitbořice – Svatovavřinecké 2011
Stříbrná medaile – Válek František, Vrbice – Cabernet Moravia 2011
Bronzová medaile – Ing. Richter Bořek, Klobouky u Brna – Modrý Portugal 2011

Růžová vína

Zlatá medaile – Krátký Milan, Brumovice – Rosé Zweigeltrebe 2010
Stříbrná medaile – Polívka Winery, Velké Němčice – Rosé Cabernet Sauvignon 2011
Bronzová medaile – Vinařský dvůr, Němčičky – Rosé Frankovka 2011

Šampioni místní výstavy vín:

Bílá vína

1. Vinařství Rustikal, Hustopeče – Ryzlink rýnský 2011
2. Hanák František, Zaječí – Sauvignon 2011
3. Mikulenčák Ivan, Šakvice – Müller Thurgau 2011

Červená vína

1. Svrček Zdeněk, Vrbice – Svatovavřinecké 2011
2. Koráb František, Boleradice – Zweigeltrebe 2007
3. Drbola Vladimír, Starovičky – André 2009

Růžová vína

1. Sedláček Luděk, Hustopeče – Rosé André 2011

Z naší školičky

Příspěvky mateřské školy

Slet čarodějů a čarodějnic

V pondělí 30.4. byla naše škola a školka plná čarodějů a čarodějnic. Byli tu: čaroděj Dobroděj, Čáryfuk, čarodějnice Bludimíra, Hvězdička a mnoho dalších jmen, které si děti vymyslely. Naučili jsme se kouzelnické říkadlo, plnili čarodějnické úkoly.

I ve škole proběhla výuka netradičním - čarodějnickým způsobem. Žáci, ale i vyučující, zapojili svá kouzla, zaříkávadla a zaklínadla do výuky. Na závěr jsme uspořádali čarodějnické závody a všichni čarodějové a čarodějnice se proletěli po Starovičkách na svých kouzelnických pometlech.

kolektiv ZŠ + MŠ

Rodáci

Jako každý rok, tak i letos naše děti vystupovaly 4.5. na setkání rodáků. Připravili jsme pásmo básniček, písniček a tanečků na téma "Když jsem já sloužil..." . Děti byly odměněny nejen potleskem, ale i malou sladkostí. kolektiv MŠ

Děti dětem

Dne 18.5. jsme se vypravili do Hustopečí. Využili jsme nabídku divadelního souboru žáků ZŠ Komenského. Příběh byl dětem blízký - o jedné holčičce jménem „Pipi Dlouhá punčocha". Divadlo se líbilo, zvláště když herci byli jen o něco málo starší. kolektiv MŠ

Cyklistické dopoledne

Na závěr výchovného celku o dopravě a bezpečnosti jsme 25.5. připravily cyklistický den. Děti si připomněly, co má mít správně vybavené kolo, co musíme dělat pro svoji bezpečnou jízdu. Při praktické části pak děti předvedly zručnost a odvahu při různých disciplínách. Na závěr se rozdávaly diplomy, medaile a lízátka. kolektiv MŠ

Cesta za pokladem

V rámci plnění výchovné práce jsme 31.5. připravily pro děti "cestu za pokladem". Naše téma bylo z pohádky do pohádky, tak i úkoly skryté po cestě se týkaly právě pohádek. Na konci cesty čekal děti ukrytý poklad. Počasí vyšlo i celá akce se zdařila.

V měsíci červnu připravujeme

15.6. školní výlet na hrad Veveří, kde nás čeká dětské dopoledne

24.6. školní akademie a pasování předškoláků podle počasí chystáme v posledním týdnu výlet do Hustopečí s výšlapem na hustopečskou rozhlednu. kolektiv MŠ

Příspěvky základní školy

Výlet na hrad Veveří

Dne 15.6. pojedeme celá škola a školka do Brna na hrad Veveří. Abychom věděli, kam vůbec jedeme, našli jsme si informace na internetu. Tady jsou:

Stručná historie hradu

Pouhých 20 kilometrů severovýchodně od centra města Brna, nad zákrutem řeky Svratky, tam kde se do ní vlévá potok Veverka, pokrývá rozsáhlý skalní ostroh donedávna jeden z nejvíce poškozených a zanedbaných hradů na Moravě - Státní hrad Veveří.

DOBA KRÁLŮ A MARKRABAT

Kde a jak příběh hradu Veveří začíná, nevíme. O jeho nejstarších dějinách mluví pouze romantická pověst o založení hradu, tu si ovšem necháme do kapitoly o legendách. Z mlhy bez času se Veveří vynořuje 31.prosince roku 1213. V ten den vydali v Prostějově řádu johanitů český král Přemysl Otakar I. a jeho mladší bratr moravský markrabě Vladislav Jindřich listiny, ve kterých je jako svědek uváděn Stephanus de Weverin, tedy Štěpán z Veveří. Mnozí historikové jej ztotožňují se Štěpánem z Medlova, který je považován za předka slavného moravského rodu pánů z Pernštejna. Štěpán i jeho nástupci v úřadu veverského purkrabí patřili v dobách přemyslovských králů k předním mužům země. Nacházíme mezi nimi mimo jiné také otce svaté Zdislavy, Přibyslava z Křižanova, i předky dalších významných moravských panských rodin – z Lomnice a z Kunštátu. Veveří, původně snad pouze lovecký hrádek, se ve 13.století postupně stává správcem okolní krajiny i nově osidlovaných území vzhůru proti proudu řeky Svratky.

Ve třech desetiletích po smrti posledního z přemyslovských králů je hrad Veveří připomínám pouze jednou. Dne 14.srpna 1308 se nově zvolený český král Jindřich Korutanský zavazuje vyplatit Fridrichovi Habsburskému 45 000 hřiven pražských jako úplatu za uznání svého nároku na vládu v Čechách a na Moravě. Do doby než toto vše Jindřich splatí, jsou Fridrichovi zastaveny mnohé královské statky na

Moravě – mimo jiné i hrad Veveří s komorními lesy a příslušenstvím.

Osudy Veveří se pak na dlouho ztrácejí ve zmatených událostech sporů mezi pretendenty na přemyslovský trůn uprázdněný zavražděním Václava III. Vítězem v tomto zápase se stal Jan Lucemburský. Jeho vláda ale byla poznamenána spory se šlechtou a královou častou nepřítomností v zemi. Hrad Veveří podle všeho zůstával v těch časech ve faktickém držení moravské šlechtické representace.

Situace se zásadně změnila ve chvíli, kdy se do země s titulem markraběte moravského z Itálie vrací mladý kralevic Karel – pozdější císař Karel IV. Podle vlastního životopisu v roce 1335 „…s velkými náklady a obtížemi …“získal nový markrabě„…opět na Moravě Lukov, Telč, Veveří, hrad Olomoucký, Brněnský a Znojemský a přemnohé jiné zemské statky zastavené a prodané“. Veveří tak po letech opět získává vážnost zeměpanského majetku a zanedlouho je znovu základem výkonu panovnické moci nad okolním územím.

Předpokládáme, že do 60.let 14.století byli veverští kasteláni pověřeni také ochranou klášterů žďárského, rajhradského, oslavanského a tišnovského. Na hradě se v té době potkáváme i se známkami budování tzv. manského systému. Majetky ve vsích Habří, Žebětín a Lažánky, náležející k panství hradu Veveří, jsou za nejrůznější služby hradu udělovány jako léno.

Období mezi lety 1349 až 1375 lze právem nazývat „zlatým věkem“ hradu Veveří. Na Moravě tehdy vládne mladší bratr císaře Karla IV., markrabě Jan Jindřich. Ten si hrad Veveří vybírá jako jednu ze svých hlavních residencí a začíná s jeho rozsáhlou přestavbou a rozšířením. Vznikají nové paláce, věže, předhradí, hradby a také kaple sv. Prokopa, pro kterou je tehdy objednán deskový obraz známý dnes jako Veverská Madona. Na jaře roku 1375 se na Veveří dokonce odehrálo důležité jednání, které mělo zajistit bezproblémový nástup Václava IV. na říšský královský trůn.

Významu hradu Veveří ve 14. století odpovídá nejen podstatné rozšíření, ale také doložené pravomoci jeho kastelánů. Už v roce 1351 je datována první písemná zmínka o soudní moci veverských purkrabí. Ti tehdy vykonávali tzv.popravu, tedy výkon soudů ve věci hrdelních zločinů, nad širokým krajem severně od Brna, přibližně v okruhu Ivančice, Žďár nad Sázavou, Vyškov a Brno.

TĚŽKÉ STOLETÍ VÁLEK

Markrabě Jan Jindřich zemřel 12.listopadu 1375. Pánem Moravy a také hradu Veveří byl hned na počátku příštího roku potvrzen nejstarší z jeho synů Jošt. Jan Jindřich měl ale ještě další dva syny – Jana Soběslava, který se roku 1387 stal patriarchou aquilejským a Prokopa, který stejně jako Jošt a Jan Soběslav užíval titul markrabě, ale fakticky vlastnil jen několik hradů a měst. Spory mezi markraběcími bratry Joštem a Prokopem začaly nedlouho po otcově smrti a společně s narůstajícími problémy mezi českou šlechtou a králem Václavem IV. poznamenaly prakticky celých příštích třicet let moravské historie.

Ukončení válek mezi markrabaty ale nepřineslo vytoužený klid. Na obzoru se už objevovaly války doby husitské. Dne 27.března 1421 zastavil král Zikmund Lucemburský hrad Veveří svému oblíbenému hejtmanovi Petru Kutějovi, který měl za to pomáhat obraně města Brna a postihovat kacíře na celé Moravě. V následujících letech se ale sám Petr Kutěj přidal na stranu husitů, byl zajat a nedlouho nato zemřel ve vězení po nepodařeném pokusu o husitský přepad města Bratislavy.

Nemáme žádné potvrzené zprávy o tom, že by se boje husitských válek hradu Veveří, který zřejmě po celou dobu bojů zůstával vždy na straně krále – tedy katolické, dotkly přímo. Z neklidných časů první poloviny 15.století se na hradě dodnes dochovalo zesílené opevnění hradeb a bran. Můžeme tedy předpokládat, že pevný hrad v zádech Brna jistě sehrál v celém konfliktu významnou roli, jakou ale přesně bohužel nevíme. Ve 30.letech 15.století působí na Veveří pan Jošt Hecht z Rosic. Z titulu moravského podkomoří – tedy správce markraběcího majetku - tento pán důsledně obhajuje válkou rozchvácený veverský majetek a znovu upevňuje také manský systém. Jeho nemalé úsilí se rodině vyplatilo, Joštův syn Václav Hecht z Rosic se po otci ujímá hradu a panství Veveří už jako zástavní pán, ovšem pouze do nástupu nového krále.

Roku 1458 Jiří z Poděbrad uděluje zástavu hradu a panství Přemkovi knížeti Těšínskému, u kterého předpokládáme, že si Veveří vybral za svou residenci. V následujícím roce 1459 je na Veveří purkrabím Petřík z Bystřice, a je tedy zřejmé, že zástavní právo k hradu a výkon funkce veverského purkrabí jsou napříště rozděleny mezi dvě osoby.

Nová válka dorazila k Veveří na konci 60.let 15.století. Tentokrát šlo o boje v konfliktu známém jako česko – uherské války mezi králi českým Jiřím z Poděbrad a uherským Matyášem Korvínem. Pravděpodobně v roce 1469 se hradu Veveří zmocnily uherské oddíly. Hned následujícího roku jej ale Jiří z Poděbrad získává zpět, protože uherská posádka se jeho vojskům vzdala bez boje.

Nedlouho před květnem 1482 získává zástavní právo k hradu Veveří moravský pán Václav z Ludanic. V 80. a 90. letech 15.století si tento pán na Veveří zřizuje svou residenci a velmi energicky se pouští do snahy o uspořádání opět rozvolněných majetkových poměrů panství.

Marek Zach, 5.tř.

Počítačová třída

Z dotace EU - Peníze školám, se nám podařilo vybavit jedno pracoviště pro žáky deseti novými počítači s připojením na internet a interaktivní tabulí.

Je to naše nová třída. Máme 10 nových počítačů značky Samsung. Každý má svůj počítač. Když jsme na počítači, je to velká zábava. Můžeme si i hrát hry, které nás baví, ale taky se s počítačem učíme, vyhledáváme si zprávy a informace. Někdy zkoušíme paní ředitelku, ale ona vždycky všechno ví.

A také máme interaktivní tabuli. O přestávkách si můžeme na tabuli kreslit. A abych nezapomněl, můžeme si na tabuli zvolit barvu, jak chceme tlusté čáry atd.

Lukáš Hovězák, 3. tř.

Oznámení

Ředitelství ZŠ a MŠ Starovičky, okres Břeclav oznamuje, že MŠ bude po dobu hlavních školních prázdnin uzavřena. Nový školní rok 2012/2013 začíná v pondělí 3.9.2012.

Den Země

Den Země naši žáci "oslavili" procházkou kolem rybníků a mandloňovými sady na novou rozhlednu v Hustopečích. Na svém putování se dozvěděli mnoho zajímavých poznatků, které následně zpracovali v projektu "Jaro", který byl zaměřen hlavně na ekologii a ochranu životního prostředí. kolektiv ZŠ

Divadlo zahrálo Hustopečský dětský divadelní spolek ,,Šikulky“

Pipi Dlouhá punčocha

Divadlo o Pipi Dlouhé punčoše bylo hezky zpracováno. Moc se nám líbilo a také jsme se i smáli! Pipi byla kapku drzá a neuměla moc psát, číst a počítat, protože nechodila do školy. Pipi bydlela ve vile, která se jmenovala Vila Vilekula. Bydlela v ní s Panem Nelsonem, což byla opice a ještě s koníkem. Pipina máma už nežila a její tatínek právě prozkoumával podmořské hlubiny. Pipi byla velmi silná po svém tátovi. Skamarádila se s dětmi a žila spokojený život.

Marek Zach, 5.tř.

Pipi Dlouhá punčocha

V květnu jsme navštívili divadelní představení "Pipi Dlouhá punčocha". Hrály děti z Hustopečí. Bylo to o tom, že Pipi bydlela sama s opicí a koněm. Seznámila se s dětmi z vesnice a hrála si s nimi. Tyto děti však měly rodiče, které jim Pipi záviděla. Ta měla jen tatínka, který byl král černochů. Její maminka byla anděl. Pipi dětem vyprávěla různé historky. Také nechtěla chodit do školy, protože se jí tam nelíbilo. Byla veselá a srandovní. Divadlo se nám moc líbilo, hlavně holka, co hrála Pipi. Ta byla s ředitelem cirkusu nejlepší. Jindřiška Hovězáková, 1.tř., Lucka Košutková, 2.tř., Klárka Hyclová, 2.tř.

Ke Dni dětí jsme měli ve škole diskotékovou show, kterou uváděla hudební skupina PT STYL. Taneční hity, kterými nás DJ Petr zval na parket, byly prokládány soutěžemi. První byla vyhlášena soutěž o nejlepšího tanečníka. Odměněny sladkostmi byly všechny děti. Na kvízy o písničkách z pohádek správně odpovědělo 6 soutěžících, kteří si mohli zahrát oblíbenou hru ,,Židličkovaná“. Děti z mateřské školky si zahrály kuželky. DJ vyzval k soutěžení i naše paní učitelky – zahrály si obří mikádo. V průběhu pořadu si mohli vybraní žáci zahrát na hudební skladatele. K jejich vymyšleným větám DJ přidal melodii a rytmus a potom jsme si zazpívali a zarepovali. Každý z nás si odnesl malou odměnu a pěkné zážitky. Těšíme se na další vystoupení. Michaela Langová, 5.tř.

Dne 24. června Vás srdečně zveme na školní akademii. Můžete nás vidět v Kulturním domě ve Starovičkách, začínáme v 15 hod. Děti ze ZŠ Vám představí nejúspěšnější pořady televize Nova a Prima. Budeme rádi, když se na nás přijdete podívat a podpořit nás.

Kadet bodoval na krajské soutěži

Jaro je nenávratně pryč a Kadeti pro vás letos nic nového nepřipravili. Říkají si asi věrní příznivci našeho domácího vesnického divadla. Moc se všem tímto omlouváme. Doba je hektická, pořád se někde něco děje a tak je tomu i u nás. Naše poslední dvě hry – STATKY ZMATKY a OKÉNKO, které jsme několikrát reprízovali, podzimem počínaje a jarem konče v našem okolí, měly veliký úspěch, a kdo nahlédl k divadlu, tak ví, co takové nastudování nové hry obnáší. Zvláště se zaměstnanými herci (některými na dvě směny), nebo studenty. Proto jsme se letos rozhodli zúročit naše snažení a přihlásit se s Okénkem do výběrového řízení Krajské divadelní přehlídky JARNÍ SEŠLOST BOLERADICE 2012. Byli jsme vybráni spolu se soubory: DŽO – VELATICE, TYLOVO DIVADLO – ÚJEZD U BRNA, PRKNO – VEVERSKÁ BÍTÝŠKA, LMD – KUNŠTÁT, DS BEZCHIBI – BRTNICE, DS VLASTENECKÁ VOMLADINA – VÍDEŇ – se kterými hrál také náš hostující herec Zbyněk Háder, představitel našeho profesora Johánka. Nebylo to špatné rozhodnutí. Udělali jsme dobře, neboť jsme se umístili na druhém místě, hned za věhlasným poloprofesionálním souborem PRKNO – VEVERSKÁ BÍTÝŠKA, pravidelně hrajícím v Brně a vystupujícím na různých přehlídkách u nás i v zahraničí. Tento soubor postoupil na Národní přehlídku ve Vysokém nad Jizerou. Jako jediní z ostatních souborů jsme obdrželi dvě Čestná uznání a to: Zlatka Galečková za roli p. Dynybylové a Zbyněk Háder za roli profesora Johánka.

Ostatně přečtěte si sami výňatky poroty z recenze uvedené po našem vystoupení 30. 4. 2012:

V úvodu nutno konstatovat, že objevnost tohoto titulu, v současné době v amatérských podmínkách je překvapivá. Nejen z hlediska autorského – hry Olgy Scheinpflugové se téměř nehrají, ale také z hlediska výběru dramatické předlohy. Kadetům patří dík, že ji připomněli, která je více známá jako herečka (několik filmů a TV inscenací a seriálů) než-li literární osobnost, ačkoli je autorkou velké řady románů, dramat i knížek pro děti. Vykreslení jednotlivých postav je velmi výstižné i s použitím pražského slangu té doby. Inscenátoři si nestanovili lehký úkol. Paní režisérka ve hře dosti škrtala, povětšině ve prospěch

tempa hry. Soubor volil prvky co nejbezprostřednějšího kontaktu s divákem nejen ve způsobu hraní, ale také ve scénografii i v kostýmech třicátých let minulého století. V hraní dominují hlavní dva představitelé paní Galečková jako paní Dynybylová a pan Háder starší jako docent etiky. Daří se inscenátorům ve scénách trojice: Dynybylka – docent – Růžena (Z. Galečková, Z. Háder, L. Krůzová). Jiskří to mezi nimi v dialozích ve hře zapůsobení na docenta, ve změně naučené výpovědi Růženky, v překvapení Dynybylky nad novými fakty (konec výstupu v 1.jednání byl odměněn potleskem diváků – plným právem). Kadeti ze Staroviček nejsou na Jarní Sešlosti v Boleradicích poprvé. Pamětníci ví, že hráli Maryšu i Treperendy, že si kladou vždycky náročné úkoly a že se snaží s nimi vyrovnat co nejlépe. Nebylo tomu ani jinak v případě Okénka. Vyplácí se to, neboť posun v kvalitě i za ten krátký čas je zřejmý. Nechť se jim daří i nadále.

za porotu Dušan Zakopal

Rozhovor otištěný ve zpravodaji krajské divadelní přehlídky:

Anna Haluzová má ráda obyčejný humor

Anna Haluzová není na boleradické přehlídce nováčkem. Se souborem Kadet Staroviček tu vystupovala potřetí. Sama o sobě sice prohlašuje, že není žádná zkušená režisérka, ale inscenace, které nesou její rukopis, tomu tak nenasvědčují. Byl to i případ včerejší hry Okénko, při které se diváci bavily více jak dvě hodiny.

Takže proč právě Okénko, které se na našich jevištích prakticky nehraje? Vždyť i někteří porotci přiznali, že tuto hru viděli poprvé?

Já jsem ten nápad hrát Okénko měla už před čtyřmi roky. Když jsem si to přečetla, tak se mi to moc líbilo. Dlouho jsem to ale hrát nemohla kvůli tomu, že tam jsou jen dvě ženy a my jich máme v souboru víc. A všechny chtějí hrát. Příležitost si to zahrát nastala v okamžiku, kdy jsme souběžně hráli slovenskou hru Statky zmatky, kde hraje zase hodně žen a tak ostatním zas tak nevadilo, že si v Okénku nazahrají. A navíc jsem měla pro obě ženské role skvělé herečky. Věděla jsem, že jim ty role sednou. A taky, že jo.

Čím vás tato hra zaujala?

Měla jsem ráda Olgu Scheinpflugovou. Vzpomínám na Elišku a její rod. A tato hra mě zaujala svým obyčejným humorem. Já si myslím, že je každému člověku blízký.

Tato hra byla dvakrát zfilmována. Byl film pro vás nějakou inspirací?

Filmy jsem viděla oba dva, ale film je film a divadlo je divadlo. To co funguje ve filmu, na divadle nejde udělat. Takže ne.

Zažila jste sama někdy v životě Okénko? Nebo přímo Okno?

Zažila, zažila. Ale ne po probdělé noci a velkém napití, ale na divadle. Přestože já nemívám na jevišti „okna“, stalo se mi to nedávno právě v inscenaci Statky zmatky. Vlítla jsem na jeviště a v tu chvíli mi totálně vypadl text. Byla jsem z toho tak překvapená, že jsem se sama sobě začala smát.

Odborná porota letošní KDP: Lenka Lázňovská – Praha, prof. Jan Císař-Praha, Dušan Zakopal - Ostrava zástupce SČDO, Karel Tomas - Praha. Letos poprvé se přehlídky zúčastnil prof. Císař z Prahy. Tento, všemi divadelníky obávaný kritik, nazývaný nestorem českého divadelnictví, nás mile překvapil svým vlastním oceněním: výběr naší hry, scény, kostýmů. Také velikým zájmem o naše Starovičky - jak velká jsme obec (byli jsme s Velaticemi vůbec nejmenší), kde se nacházíme, proč si říkáme Kadeti a že se opravdu velice pobavil. Když jsem sdělila, proč Kadeti, chválil nám, že nezapomínáme svých předků a že nám fandí. Je nám z toho dobře u srdíčka a budeme s tímto dobrým pocitem žít celý rok a snad se zase do něčeho nového pustíme a budeme se těšit na vaši přízeň. A. Haluzová, L. Krůzová

Digitální pozemní televizní vysílání ve Starovičkách (DVB-T)

Vážení spoluobčané, v tomto čísle zpravodaje bych se chtěl věnovat novinkám, jež nás v nejbližších týdnech až měsících čekají. V srpnovém vydání se podíváme na různé typy digitálního vysílání, jakož i televizních přijímačů. Na co se tedy můžeme v televizi těšit?

Přeladění a významné rozšíření multiplexu č. 4

Tento multiplex v současné době vysílá pouze v Praze, Brně a Ostravě, a to z menších vysílačů nízkého výkonu. Ve Starovičkách jej lze zachytit na 64. kanále, vysílá programy: hudební Óčko, ČT1-HD a Novu-HD. Do konce června by měl pokrývat 73% obyvatelstva, respektive 60% území ČR. Do konce prosince pak 86% obyvatel (77% území) a do konce r. 2013 snad až 98% obyvatelstva – dle zájmu klientů, totiž televizí. Určitě bude nadále vysílat mj. z Brna, a to na novém kanále – pravděpodobně **46.** Tento kanál je pro šíření signálu výrazně lepší, než stávající K64, takže by měl být i dostupnější pro více obyvatel Staroviček. Měly by se zde objevit zcela nové programy, viz níže.

Nové televizní programy:

Pohoda - Televize pro mladé, start **25. 6. 2012**, multiplex 4.

Fanda - Pátý kanál Novy pro muže, start nejpozději **23. 8. 2012**, multiplex 3 nebo 4.

Metropol - V současnosti pražská televize, která plánuje během tohoto roku rozšíření na celé území ČR, multiplex 3 nebo 4.

ČT 3. Nový program České televize pro děti, start během tohoto roku (projedná rada ČT 11. 7. 2012), multiplex 1 nebo 3 nebo 4.

Do dvou let by pak měla ČT spustit v pořadí již šestý kanál, zcela zaměřený na regiony. Majitelé multiplexu 4 Radim Pařízek a Vladimír Železný (ano, jedná se o býv. ředitele TV Nova) jednají i s dalšími televizemi, nicméně zatím toho o „svém“ multiplexu prozradili velice málo, bohužel ani to, jestli příp. odkud, bude tento multiplex - kromě Brna – na jihu Moravy vysílat. Než se uskuteční uzávěrka srpnového zpravodaje, budu snad vědět víc. Robert Zeman, dipl. um.

Poznámky z cest: Peru - 2.část

Obřady s ájou pomáhají s léčbou, poznáváním a sebepoznáváním. Dozvíte se o sobě mnoho věcí, a některé se vám určitě nebudou líbit. Zjistíte ale také, jak vše napravit. Ája je velkým pomocníkem a rádcem. Do několika vět nelze shrnout všechny zážitky, které při obřadu prožijete a co všechno získáte.

Druhý den po obřadu jdeme na výlet do pralesa, kde nám Walter ukazuje léčivé stromy i byliny – například liánu, ze které se dá pít, a mnoho dalšího. Po návratu z pralesa odpočíváme až do večera. Následující den jedeme v kánoi lovit ryby. Příroda kolem řeky je rozmanitá – břehy jsou zarostlé bujnou vegetací, která se střídá s holými úseky, kde z vody trčí jen několik osamělých stromů. Walter učil místo, kde jistě budou brát. Začínáme rybařit… No…Nic moc – jen sem tam malá čudla. Zato komárů je tu až až! V tom jsem zasekl, a tahám tak 20cm velkou piraňu. Z háčku ji pro jistotu sundává Walter. Přeci jenom má pusu plnou ostrých zubů. Chytáme dál. Asi po půl hodině sahám pro další návnadu, neboť ryby berou jako divé a my je spíše krmíme, nežli chytáme. Jak šmátrám pro další rybí pamlsek, ta potvora piraňa se mně zahryzla do bříška prsteníčku levé ruky. Tak jsem se lekl, že jsem rukou trhl a piraňa i s kouskem mého prstu mizí zpátky v kalných vodách Amazonky. Směšné – já se chtěl najíst a najedla se piraňa. Dodnes mám slušnou jizvu na prsteníčku, ale kdo se může pochlubit takovou jizvou z boje! Po příjezdu ryby ukládáme. Jíst se mohou až druhý den. Platí to pro vše, co se uloví. Duše zvířete musí mít čas se smrtí se vyrovnat a v klidu opustit tělo.

Tak poklidně utíkají dny u Dony Paškity. Po ranní koupeli přineseme vodu na vaření a pak se potloukáme a seznamujeme s pralesem.

Po týdnu jedeme lodí zpět do Tamshiyacu za Donem Lučiem. Ten nás již očekává. Ubytováváme se v malém hotýlku a okukujeme vše, co se dá. K večeru nás Naďa bere k místnímu řezbáři. Co ti dovedou s kudličkou a rezavým dlátem! To by nikdo neuvěřil! Měl jsem z obřadu s ájou nakreslenou svojí vizi a silová zvířata. Kresbu jsem dal řezbáři a on mi do druhého dne vyřezal obětní dýmku i s výjevy mé vize. Dýmka je precizně zpracovaná a funkční. Je z červeného dřeva, které připomíná mahagon – je tvrdé a nehoří. Cena takového uměleckého předmětu je 30 Solů, tedy asi 240 Kč. Koupil jsem si i hudební strunný nástroj. Sice na něj neumím hrát, ale je to krásný a unikátní kousek. Bývá používán při šamanských obřadech, ve kterých šamani zpívají duchům. Každý z naší výpravy si u řezbáře vybral dle svého vkusu a vrátili jsme se zpět za Lučiem. Druhý den vyrážíme do pralesa na Lučiovo obřadní místo. Cesta je namáhavá – horko, komáři a těžká zavazadla. Už se nemůžeme dočkat, až dorazíme na místo. Najednou se objevuje plot, za kterým stojí pěkné chajdičky. Je tu vše: dům na spaní i s postelemi, kuchyň, obřadní dům a co je neobvyklé – je tu dokonce i záchod. Sice jen kadibudka, ale je. Ke koupání slouží tůňky, kde jsou pestrobarevné rybičky, které by každý aquarista určitě chtěl. Voda je zde nahořklá, ale osvěžující. Čekáme na večeři. V podvečer přichází Lučiovy dcery a přináší jídlo – kousky kuřecího masa, plátky ananasu a vařené banány jako přílohu. Soumrak rychle přechází v tmu a jde se spát. Zítra nás čeká obřad.

Následující podvečer za námi přišel Lučio – jako vždy hovorný a vtipný. Sesedli jsme si k sobě do řady a každý jsme dostali kalíšek, do kterého Lučio rozléval áju. Zeptal se mně, co chci. Odpověděl jsem, že se chci bavit. Měl z toho velkou radost. Nalil mně asi půl kalíšku a vyzval mě, abych si sám doléval, jak uznám za vhodné. Pak začal Lučio zpívat a hrát na strunný nástroj podobný tomu, který jsem si včera koupil u řezbáře. To byla nádhera! Lučiův zpěv, melodie hudebního nástroje a zvuky pralesa spolu vytvořily překrásně sladěný orchestr. Opravdu jsem si to užíval a ani nevolnost kamarádů mě nemohla vytrhnout ze snění a vizí. Asi po 4 hodinách plných nových osobních zážitků obřad pomalu končí a my se rozcházíme každý do svého zavěšeného pelíšku (hamaky). Následující den opouštíme Tamshiyacu a lodí plujeme zpět do Iquitos. Před odletem do Limy máme ještě čas na krátkou procházku městem. Všechno je tu tak jiné a přesto mému srdci velmi blízké! Vůbec se mně nechce odjet. Nedá se ale nic dělat! Odlétáme do Limy a přes Madrid zpět do Vídně. Já jsem se vrátil celý a v pořádku. Zato zavazadla se někde cestou zdržela, a tak mně je musel domů dovézt kurýr. Tato drobná patálie mě ale radost z výletu do Jižní Ameriky ani v nejmenším nezkazila. Krásné vzpomínky na prales a Indiány mně navždycky zůstanou!

Milan AkaWa Zambo

Den dětí

Modré nebe, sluneční paprsky a vysoké teploty na teploměru, to vše doprovázelo letošní oslavu Dne dětí ve Starovičkách, která se konala v sobotu 16.6.2012 na místním hřišti. Veselé dění odstartovalo v 15 hodin, kdy děti po registraci vyrazily na jednotlivá stanoviště plnit úkoly. Tvorba šperků, zdobení perníku u originální perníkové chaloupky, malování hrnečků, cesta rozkvetlou loukou s cílem získat od zajíčka vajíčko, které bylo nutné následně zkrášlit svojí osobitou tvorbou, lovení rybiček či získat jablko z nádoby plné vody – tím vším se děti bavily. Velkou pozornost dětí upoutal i příjezd policejního auta a policejní motorky, u kterých se mohli nejen malí návštěvníci vyfotit. U stolu, kde se malovalo na obličej, bylo po celé odpoledne plno. Děti se proměnily v kočičky, dráčky a na obličejích se objevovaly i české vlajky.

Dalším velkým lákadlem byla možnost svezení se v kočáru taženém koňmi. Tuto možnost využili někteří i několikrát po sobě. Ve velkém obležení byl i skákací hrad, který byl zároveň i malým bludištěm. Novinkou ve Starovičkách byla i ukázka canisterapie. Slovo canisterapie znamená canis – pes a terapie – léčení. Je to léčba lidské duše psí láskou, tedy využití pozitivního působení psa na zdraví člověka. Děti měly bezplatně k dispozici neomezené množství pití, mohly mlsat zmrzlinu a pochutnávat si na grilovaném párku.

Velké díky patří maminkám, které tuto akci každoročně organizují, za originální nápady a skvělé převleky a také všem sponzorům. (RH)

Za vesnickými muzikanty Staroviček II.

Podle ohlasu a připomínek čtenářů minulého Starovičského zpravodaje na první část tohoto tématu musím čelit několika výtkám. V první řadě, že na fotografii ve zpravodaji v první části chybí kapelník **Václav Malinka** a bubeník **Ladislav Ovísek**. Proto jsem nucen použít fotografii ze svatby mého bratra (viz.titulní strana), kde je kapelník na pravé straně snímku (s baskřídlovkou), na levé straně Ladislav Ovísek mezi muzikanty. Dále je na snímku **Václav Najman** se svojí rodinou, o kterém bude později řeč (vedle **Aloise Kostrhouna** a muzikantů na levé straně snímku). Další připomínka a názor čtenářek je ten, že by bylo vhodné v tomto tématu zavzpomínat na dřívější zpěvačky a zpěváky duchovních písní při chrámu Páně ve Starovičkách. Vynasnažím se popsat okrajově, mimo dechové hudby, tuto záležitost, protože dechová hudba Staroviček zpěvačky neměla, vystačila si sólovými zpěváky z členů hudby jako byl **Vítězslav Kostrhoun**, **Matěj Klecandr** a další členové kapely, obdoba známé dechové hudby z televize „Babouci“. Od prvopočátku sbor duchovních písní ve Starovičkách založil dlouholetý varhaník **Martin Hübner**. Tento sbor v dřívější době byl na vysoké úrovni. Byly pořádány zpívané mše svaté z kůru chrámu Páně za doprovodu varhan tohoto vynikajícího varhaníka. V čase vánočních svátků, Velikonoc, pašijí na Velký pátek, dále svátky Božího těla a smutečních obřadů se zpěvačky a zpěváci překonávali v sólovém zpěvu duchovních písní. Připomenu jen některé seniorky, když zpívaly všechny skvěle s plným nasazením, byly to: **Štěpánka Buchtová, Marie Rožková, Štěpánka Hübnerová, Žofie Kostrhounová, Lída Bízová** a další mladší zpěvačky. V mužské části zpěváků svým výrazným a nádherným hlasem převyšoval své společníky Václav Najman, ke kterému se hlasově přiblížili **Antonín Šafařík**, **Oldřich Hübner** a Vítězslav Kostrhoun.

V této souvislosti si dovolím připomenout událost, která se stala v kostele ve Starovičkách při nedělní mši svaté. Tuto událost, která je již dávno zapomenuta, jsem vyslechl od své tety, sestry mé matky a také od sestřenice **Aloisie Kostrhounové**. Mé další vyprávění se váže k osobě Václava Najmana, primuse starovičských zpěváků. Když malý hošík předškolního věku ve stáří 4-5 let vzala ho jeho matka (mimo jiné byla to naše kmotřenka při křtu) do kostela s tím, že když bude hodný, bude v kostele hrát „muzika“ (myšlena hra na varhany) a na tu se malý Václavek těšil. Byl to živý hošík, který rád komentoval nahlas události kolem sebe v úrovni svého předškolního věku. Když ho matka vzala do kostela na mši svatou, dopadlo to následovně. Aby hošík dobře viděl a mohl vše sledovat, postavila se matka s malým Václavkem (jak ho nazývala) doprostřed chrámové lodi tak, aby dobře viděl na kazatelnu, odkud dříve kněz kázal. Přečetl evangelium na příslušnou neděli, přidal podobenství, které náležitě rozvedl. Malý Václavek začal být netrpělivý, těšil se na muziku a ono pořád nic. Omlouvám se předem za výrok tohoto malého nezletilce, který vyslal náležitě nahlas směrem ke kazatelně. Zatahal maminku za sukni a prohlásil toto: „Maminko, pojďme dom, chlap plká, plká a muzika nehrá.“ Což způsobilo značný rozruch mezi věřícími v blízkém okolí. Pan farář také zpozorněl na kazatelně, když matka popadla malého Václavka a rychle opustila chrám, měl za to, že se hošíkovi udělalo nevolno. Později tento vynikající pěvec se v mužném věku stal „primusem“ kostelního sboru ve Starovičkách. Jak tvrdili jeho vrstevníci, po jeho tragickém skonu při železničním neštěstí na Vánoce roku 1953 jeho zvučný hlas v kostelním sboru již nikdo nenahradil. „Jeho hlas byl dar od Boha“, jak tvrdili spoluobčané Staroviček. Na závěr této části uvedu vzpomínku na obřad „Božího těla“ ve Starovičkách v minulých letech po 2.světové válce. Tento význačný svátek prožívala celá obec. Byly postaveny polní oltáře v průčelí některých domů poblíž kostela, celkem čtyři. První u **Matěje Malinky**, druhý u **Boleslava Hübnera** naproti kostelu, třetí u **Václava Babáka** naproti hasičky a čtvrtý u **Josefa Šafaříka** u mezírky. K těmto oltářům byla upravena cesta z travin a čerstvého jetele. Obřad u jednotlivých oltářů doprovázel varhaník Martin Hübner na harmonium, které nosiči přenesli k jednotlivým oltářům. Slavnostní průvod věřících vyšel z chrámu za zpěvu písně „Ježíši králi nebe a země, Tobě se koří andělů sbor a svému králi ve svatostánku vzdáváme úctu na kolenou“. Předříkávač „celfotr“ (jak se tehdy říkalo) písně byl Cyril Kostrhoun z „chaloupek“. Svým mocným hlasem upoutal každého účastníka průvodu. Zpěv průvodu k oltářům doprovázela dechová hudba starovičských muzikantů. Já sám tenkrát v mladých letech jsem byl poctěn tím, že mně bylo svěřeno nést „baldachýn“ nad knězem k jednotlivým oltářům. Zpravidla to byli čtyři stárci z hodů. U každého oltáře kněz vykonal předepsaný obřad. Mě upoutala věta z tohoto obřadu, kterou si pamatuji dodnes, když se v evangeliu loučil Ježíš Kristus s učedníky větou: „Už nebudu píti z tohoto vinného kmene.“ Za krásného slunečného dne, za vůně jetele a travin pod nohama věřících, obřad u každého oltáře ukončily malé družičky v růžových šatičkách s mašličkou ve vlasech. V malých proutěných košíčcích měly květy růží, které usypávaly u jednotlivých oltářů na patřičné místo. Vzpomínám si, jak se tato malá „zlatíčka“ pod dohledem svých maminek předbíhala, která kolik usype květů a že některým na poslední oltář nezbylo nic, tak si navzájem vypomáhaly. Je velká škoda, že tento krásný svátek s průvodem Božího těla je již v obci minulostí. K poslední výtce občana Staroviček nebo tvrzení, že si nepamatuje, že bych se starovičskými muzikanty vůbec hrál, zda se toto zakládá na pravdě, se dozví v příštím pokračování ve zpravodaji Za vesnickými muzikanty Staroviček III.

Bohumil Šmerda

foto: oltář u domu Jana Babáka, starovičtí muzikanti 1950

VADOU TĚLA SE DUŠE NEZOHAVÍ…ANEB CESTA ZA SLUNCEM

Kdo přijde do blízkého a častého kontaktu s lidmi tělesně a zdravotně postiženými, ten si o to více uvědomí, že svět tělesně postižených není možný bez koexistence se světem zdravé části populace – ať v regionálním, národním či mezinárodním měřítku. Hlubokou úctu si zasluhují všichni ti, jež se na koexistenci obou světů jakýmkoliv způsobem podílejí.

Svět tělesně postižených není jiný, i když má své objektivně dané odlišnosti – ty však by neměly nabýt podoby propasti mezi oběma polohami. Korekce tohoto nechtěného stavu, tudíž jakési dvojjakosti světa zdravých a tělesně postižených, integrace těchto lidí do zdravé části populace, by měla být trvalým opatřením sociální politiky i našeho státu. I tady však chybějí peníze či věci komplikují bezduchá legislativní opatření různého stupně a typu, případně legislativní vakuum vůbec.

Neměli bychom ale předpokládat, že postižení lidé jsou bůhví jak nešťastní a nedělat z jejich handicapu nepodložené závěry. Většinou nejsou o nic méně osobnostně zralejší než jejich zdraví vrstevníci a jejich život nemusí být tak nudný, jak se mnohdy zdá. Někdy však až úzkostlivé počínání jejich okolí, vcelku pochopitelná snaha nekomplikovat jim život již tak dost zkomplikovaný tělesným postižením, mnohdy i nepřesně odhadnutá hranice mezi lítostí a empatií, mohou vést k absenci mnohdy i základních socializačních návyků, bez nichž se nelze obejít.

Coby součást sponzorského, pedagogického a lékařského doprovodu měl jsem možnost již po několikáté se zúčastnit rehabilitačně - ozdravného pobytu studentů a studentek Gemini – Střední odborné školy pro tělesně postiženou mládež v Brně – Lesné, tentokráte v nejjižnější části Itálie, ve slunné Kalábrii. Překonat tam i zpět vzdálenost 4 000 km nebylo zase tak jednoduché, ale pohodlný, klimatizovaný, Evropou protřelý patrový Neoplan to i vozíčkářům umožnil.

Paprsky pozdně odpoledního májového sluníčka probleskovaly zachmuřenou brněnskou oblohou i okny našeho „patráku“, majestátně se zatím ještě stále prodírajícím ulicemi a křižovatkami moravské metropole. Začala dlouhatánská cesta do lázeňského letoviska v jihoitalské Scalei – městečka s nekonečnými písečnými plážemi, jižanským sluncem, palmami a mělkým teplým mořem, s rehabilitačním plaváním, mořským vzduchem a apartmánovými domy se vším komfortem i pro vozíčkáře.

Kromě průvodcovského, doufám, že nevtíravého a poučného slova po celé délce trasy mým úkolem bylo sledovat typy postižení studentů a vytvořit či dotvořit jakýsi jejich typologický portrét coby součásti celého systému činností, používaných metodik a adekvátních integračních postupů – v tomto případě šlo o tzv. obrácenou integraci, kdy mezi studenty více či méně postižené byla zařazena i studentská populace zcela zdravá, se záměrem tyto dva světy maximálně sblížit. Mimo jiné bylo cílem studenty učit vzájemnému soužití, chápání a respektování se, toleranci a pomoci, upevnit u nich některé socializační návyky a jako nenásilná součást pobytu nechyběla ani kultura a osvěta. Vycházíme z realistického vidění společnosti a světa tělesně a zdravotně postižených – v České republice je v současné době na 60 000 vozíčkářů, přičemž každoročně z vícero důvodů přibývá 400 dalších. Všichni víme, jak je asi těžké vyrovnat se s nově nastalou, nečekanou životní situací a jak tito lidé potřebují pomocnou ruku.

Pro všechny „účastníky zájezdu“ jsem pracně vytvořil a následně rozmnožil víc jak půlmetrový svitek přehledné mapy „Naše cesta za sluncem“ s barevným vyznačením trasy, států a měst od Brna až po africké břehy, s označením významných míst v bližším i vzdálenějším okolí trasy, kulturních a historických památek, na níž mohli sledovat, kde se na naší předlouhé cestě zrovna nacházíme – jak se vzdalujeme od Brna a jak se přibližujeme k cíli naší cesty v samé „botě“ Apeninského poloostrova. Kromě četných odpočinkových a hygienických zastávek nás čekal i kratší pobyt v Římě s okružní vyhlídkovou jízdou.

Když se přece jen Neoplan v páteční dopravní špičce vymanil z Brna a nabral směr Mikulov – státní hranice, po pár kilometrech nás zdraví v té chvíli zrovna sluncem nasvícené bílé vápence Pálavy se svým krásným Podpálavím. Do Rakouska vjíždíme s vědomím, že než je přejedeme, bude už hluboká noc. Poysdorf – první větší městečko za hranicemi a v jeho blízkosti Moravské pole, kde v roce 1278 svedl český král Přemysl Otakar II. osudnou bitvu, v níž nalezl svou smrt /tady byl prostřednictvím autobusového mikrofonu krátký exkurz, tentokráte do našich středověkých dějin/.

Za okny tiše pobroukávajícího autobusu je stále ještě denní světlo a jeho osazenstvo se dovídá vše potřebné o našem jižním sousedovi, zejména pak o Vídni – o jejím založení, o svatoštěpánské katedrále, o Straussově mystifikaci krásného modrého Dunaje, o habsburském Schönbrunnu a kapucínském klášteru s jeho hrobkou atd.

Po čase se nepozorovaně ujal vlády večer se svou děsivou, tajemnou, někdy však i milosrdnou tmou, citelným alpským chladem a stále sílícím deštěm provázejícím nás po celou noc. Objevují se první spáči, smích a řeči váznou a Neoplan ukrajuje v noční alpské krajině další kilometry putování za sluncem. Stále ještě noční a nekomplikovaný přejezd rakousko-italské hranice. Kolébka renesance nás vítá nezkrotně silnými proudy deště. Projíždíme krajem benátského mouřenína Othela, tušíme blízkost shakespearovské Verony i miniaturku San Marina. Dálnice s mnoha tunely nás tlačí víc a víc k pobřeží neklidně ještě spícího Jadranu.

Probral se nový den a ti, kdož opravdové moře ještě nikdy neviděli, ho mají na dosah ruky.

A je tu „věčné město“ Řím – tady se vozíčkáři nedostali jen do ochozu kopule svatopetrské vatikánské baziliky, jinak absolvovali s pomocí svého doprovodu vše, co je možné v Římě vidět. Vyhlídková jízda Římem se stala nezapomenutelnou.

Turistický kemp na břehu Tibery nám poskytl potřebný odpočinek a pak už nás zase nekonečná dálnice vede do krásné, převážně hornaté, mafiánské krajiny italského jihu – do kraje Spartakova povstání. „*Krásná je Neapol*, *krásná*, *když svítá*, *písní svých mandolín ze snů nás vítá*“ - a skutečně nás tak vítala i s velkým přístavem vonícím exotickými dálkami. Blízkost ostrova Capri nám připomněla písňový hit let minulých.

Třiadvacetitisícové Pompeje, zničené Vesuvem v roce 79 n.l. a v 19.století „vykopané“ ze sopečné lávy /dnes je odkryto 60 % původních Pompejí z doby zániku/ nám hezký dojem z Itálie trochu pokazily – pravděpodobně legislativní díra v italském přístupu k tělesně postiženým způsobila, že místa, která při svém postižení už možná nikdy nebudou mít příležitost navštívit, neviděli. Škoda! Právě tady jsme si všichni uvědomili důležitost koexistence světa zdravých a postižených.

To už nás vítá Scalea, jedno z přímořských letovisek Kalábrie, městečko se starým normanským hradem, úzkými uličkami, mnoha kostely, ale i bary či kavárnami, potvrzující nám Středoevropanům to, co jsme mohli vysledovat už zhruba od Říma – že má-li Ital překonat vzdálenost více než dvě stě

metrů, sedá do auta či na motorku. Rovněž tak i noční život této části Evropy byl pro nás dosti nezvyklý.

Zjevná blízkost sicilských břehů a Afriky s tuniským Kartágem spjatým s římskými dějinami třemi punskými válkami, v pozadí štíty hor – to všechno rámovalo nádherný a pro tělesně postižené studenty zcela jistě víc než prospěšný pobyt u průzračného, teplého a klidného Tyrhenského moře, s výletem lodí k ostrovu Dino či s krkolomnou cestou našeho „patráku“ /ten měli v rukou opravdoví mistři volantu/ po uzoučké silničce do vysokohorské Maratei s „ riodejaneirskou sochou Krista“.

Blahodárný pobyt končí – intenzivně byl prožíván každičký den – od nádherného východu slunce, jehož „cesta z moře“ na oblohu trvala necelé čtyři minuty, přes návštěvy pravého italského trhu, večerní zpívání moravských písniček, procházky či projížďky po mořském pobřeží s nefalšovanou italskou zmrzlinou v ruce a vzpomínkami na všechny blízké doma až po atmosféru nastávající noci umocněnou světýlky rybářských lodí plujících kdesi na horizontu či šibalsky mrkající letedla mířící většinou z Říma někam do nedozírných dálek.

Průvod masek poděkoval v předposlední den pobytu Neptunovi za příjemné chvíle v jeho říši a on, vystoupiv z moře, vyslechl naše lidské stesky a strasti – ty, kteří byli u moře poprvé, „pokřtil“ a přijal je za „děti moře“. Od všech pak dostal slib, že budou na své pozemské pouti konat ty neušlechtilejší skutky, jakých jsou schopni. Poslední oblázek či škeblička zvednuté z opuštěné pláže na památku, poslední zamávání Neptunově mořské říši a vyrážíme ke vzdálenému domovu.

Ještě nás čeká půldenní zastávka v toskánské Florencii – naše kroky či stopy invalidních vozíčků vedou místy, kudy chodívali Dante, Boccaccio, Petrarca, Leonardo da Vinci, Rafael a kde mladý Michelangelo stvořil čtyřmetrovou sochu Davida.

V pozdním odpoledni nastupujeme do italským sluncem rozpáleného proskleného monstra na kolech, uvnitř však díky klimatizaci příjemně chladného a přes Apeniny, Pádskou nížinu a Alpy definitivně míříme do Brna.

Kdesi, ne zas v tak velké dálce, tušíme napoleonskou Elbu, Kolumbův Janov či vzdálenější Pisu. Za Bolognou vyjíždíme z Apenin, nechávajíce pár desítek kilometrů napravo Ravennu, od dob Augustových hlavní válečný přístav na Jadranu, míjíme Benátky. Osazenstvu Neoplanu připomínám i nedalekou olympijskou Cortinu d´ Ampezzo a místo internace K.H.Borovského, Brixen. Opět nás již v tmavé noci pohlcují Alpy – jako průvodce připomínám, co jsme v uplynulých dnech všechno viděli a prožili a programově v ještě ne spícím autobusu navozuji meditativní chvilku sugestivní deklamací citátů římských klasiků majících co říct i dnešnímu člověku. Klidný autobus poslouchá, přemýšlí, usíná, aby opět ožil až v Mikulově. Je nutné říct, že i ti nejpostiženější prokázali na předlouhé cestě a vůbec celém ozdravném pobytu v mnoha situacích, do nichž se třeba i poprvé v životě dostali, neobyčejnou statečnost, ale i velkou dávku pokory. Do povědomí brněnské i vídeňské veřejnosti se zapsali už před časem interpretací mnou poeticky zpracovaného příběhu Těsnohlídkovy Lidušky, zasazeného do rámce koled a vánoční poezie.

Několikrát se jím pak úspěšně představili na vánočním brněnském náměstí Svobody, a s jeho německou verzí vystoupili v rámci projektu Vánoční mosty mezi městy ve Vídni. Slzy dojetí, úcta a obdiv, co, i přes své postižení tito mladí lidé všechno dokáží, se zrcadlily v tvářích a očích přihlížejících a několikrát aplaudujících Vídeňáků, když studenti Gemini přicházeli za zvuku vánočních zvonů a vše podbarvující Mozartovy hudby, v podobě biblických postav k betlému povyprávět Ježíškovi vánoční příběh nalezeného děvčátka Lidušky v bílovických lesích a Ježíška ujistit, že i oni, ač tělesně postižení, nezapomínají a nikdy nezapomenou na ty, kteří se bez cizí pomoci také neobejdou. *Nechť jsou si toho vědomi i ti kolem nás, kteří berou fakt zdraví za navždy danou samozřejmost!*

Stále jsou živá slova vyřčená kdysi moudrým Senecou „***Vadou těla se duše nezohaví, ale krásou duše se zdobí i tělo“.***

PhDr. Ladislav Valihrach
červen 2012

Seriál pro chovatele

Vážení chovatelé,

další část naší chovatelské rubriky budeme věnovat **patogenezi parvovirózy**, to znamená, že budeme mluvit o mechanismu vzniku a vývoje nemoci, o tom, jak původce (virus) vniká do organismu a jaké změny v těle zvířete způsobuje.

Zdrojem viru je trus infikovaných psů. V šíření viru hraje významnou roli nepřímý přenos kontaminovanými předměty, obuví apod. Mnohé infekce probíhají mírně nebo subklinicky, avšak virus je vylučován do vnějšího prostředí, což napomáhá jeho dalšímu šíření v populaci psů.

Přirozeným způsobem infekce psů je pozření virem kontaminovaného krmiva nebo vody. Místem vstupu nebo chcete-li vniku viru do organismu je pravděpodobně hltan, resp. jeho lymfoidní tkáň. V lymfoidní tkáni se virus množí (replikuje) a po jeho primárním namnožení dochází k **virémii**, to znamená, že virus je krví roznesen do dalších orgánů těla zvířete. Průvodním klinickým příznakem virémie je **zvýšená teplota.** V dalším průběhu nemoci virus napadá buňky srdečního svalu (myokardu), dále pak buňky klků tenkého střeva, případně buňky kostní dřeně a lymfoidní tkáně.

Inkubační doba činí nejčastěji 3 – 7 dní, výjimečně 10 – 14 dnů. Za 3 – 4 dny po infekci převážná většina psů vykazuje výrazné známky **virémie**. Virémie je ukončena tvorbou a vzestupem **protilátek,** které se objevují obvykle 5. – 6. den po infekci. Většinou pátý den po infekci se u postižených zvířat objevuje **průjem**. Důležitou informací je skutečnost, že virus se k buňkám sliznice tenkého střeva dostává krví, nikoli trávicím traktem.

Replikace viru ve vnímavých buňkách organismu vede ke vzniku **dvou hlavních forem onemocnění**. Tyto formy se obvykle nevyskytují zároveň u jednoho zvířete, rozhodující roli hraje věk v době infekce.

Myokardiální forma (srdeční**)** se vyskytuje velmi zřídka, protože většina štěňat je v kritickém období (do 2 týdnů věku štěněte) chráněna kolostrálními protilátkami.

Intestinální forma (střevní) je velmi častou a závažnou formou tohoto onemocnění. Buňky střevní sliznice zvířete jsou virem napadeny zhruba 4 dny po infekci, s maximální produkcí viru 5. – 6. den. Postiženo je **především tenké střevo**, tlusté prakticky vůbec. K maximální exkreci viru trusem dochází 5. – 6. den po infekci, ale vylučuje se i slinami, zvratky a močí. Výkaly se virus může vylučovat již několik dní před objevením se klinických příznaků a přetrvává 2 – 3 týdny, výjimečně déle.

O dehydrataci, sepsi a imunitě si, Vážení chovatelé, povíme příště. Do té doby se budu s Vámi těšit na shledanou.

MVDr.Jiří Svobodný

Myslivci soutěžili ve sportovní střelbě

V sobotu 2.června místní myslivci soutěžili na své střelnici u Podkovy ve zdatnosti při střelbě na asfaltové terče. Střílela se dvě kola vždy na 20 terčů, potom 6 nejlepších střílelo ve finále opět na 20 terčů. Celkovým vítězem se stal **Tomek Martin**, na dalších pořadích se umístili **Krčka Mirek**, **Prát Pavel**, **Janoušek Saša**, **Tomek Laďa** a **Aujeský Franta**. Samostatně byla hodnocena věková kategorie nad 50 let a tady bylo pořadí **Prát Pavel**, **Tomek Laďa**, **Aujeský Franta**. Akce se vydařila, počasí bylo ideální, účastníci setrvali v družné zábavě až do pozdních odpoledních hodin do úplného vyjezení a vypití všech zásob. Vzpomněli i svých starých soukmenovců, kteří se již odebrali do věčných lovišť a s nimiž zažili nejednu humornou příhodu. Jako například tuhletu.

Velkého honu s Poslední lečí v sousedním Zaječí se mimo jiných zúčastnil i **Olda Hübner** a **Míla Mazůrek**. Poslední leč se konala v místní hospodě a nebyla to žádná nóbl akce jako dnes. Přespolní myslivci zůstali v oblečení a obutí v jakém absolvovali hod, na věšácích visely flinty, pod stoly pospávali unavení psi. Zajíce, které dostali myslivci po slavnostním výřadu, si pověsili naši dva zmiňovaní na hřebíky v chodbě. Po půlnoci, když Poslední leč skončila, vykročili statečně nejkratší cestou ku Starovičkám. Od nádraží to vzali zkratkou přes pole a tu Míla promluvil k Oldovi: „Oldo, já to pozoruji celou cestu, ty jsi takový vysoký a couráš tím zajícem po zemi a já jsem takovej malej a necourám tím zajícem po zemi. To je zajímavé.“ Příčinu této nesrovnalosti však odhalila až paní **Štěpánka Mazůrková**, Mílova žena. Před polednem když budila Mílu k obědu, hartusila: „Co jste to v tom Zaječí prováděli, vždyť ten zajíc nemá hlavu.“ A Mílovi to už bylo jasné. V zaječské hospodě tomu jeho zajícovi visícímu na hřebíku některý pes ukousal hlavu. Míla celou aféru pravděpodobně uzavřel svojí pověstnou pražštinou. „Heleď, koukej holka, nech to bejt, nevzrušuj se a raděj toho ušáka běž stáhnout.“ Pravdivost této verze nám už nikdo nepotvrdí, ale ráda se traduje. (JP)

Rozhovor s paní Monikou Vrbovou - trenérkou tenisu

Před časem se do Staroviček přistěhovala paní Monika Vrbová s rodinou. Jelikož se redakce Starovičského zpravodaje dozvěděla, že je trenérkou tenisu, neunikla naší pozornosti.

1) Kdy jste začala se sportem a s jakým?

Poprvé mě rodiče přihlásili v 6-ti letech do kroužku baletu, následně jsem taktéž chodila do kroužku stolního tenisu a atletiky.

2) Kdo Vás přivedl k tenisu?

Vzhledem k tomu, že jsme se celá rodina přestěhovali do menšího, i když lázeňského městečka Luhačovice, zde již byly omezené možnosti sportovního vyžití. Byly zde nově postavené tenisové kurty a tak se můj tatínek rozhodl, že mě přihlásí do zdejšího tenisového oddílu.

3) Jak dlouho jste se tenisu věnovala?

S tenisem jsem začala v 10-ti letech, což je poměrně pozdě a aktivně jsem hrála do 21 let. Zpočátku se mi tatínek věnoval sám, posléze mě předal do rukou tenisových trenérů, 2 roky jsem působila na Sportovním gymnáziu v Trenčíně.

4) Jakých úspěchů jste dosáhla?

Účastnila jsem se okresních, krajských i celostátních turnajů v kategorii žáci a v kategorii dorostu jsem si zahrála i pár mezinárodních turnajů v zahraničí. V kategorii dospělých jsem již hrávala pouze smíšená družstva. Během své tenisové kariéry jsem několik krajských turnajů vyhrála, ale za svůj největší úspěch považuji soustředění na Floridě v Tenisové akademii Nicka Bollettieriho, které mi bylo obrovskou zkušeností po všech stránkách.

5) Kdo Vás přivedl na myšlenku věnovat se trénování dětí?

Původně jsem chtěla studovat VŠ Fakultu tělesné výchovy a sportu, ale vzhledem ke zdravotním potížím s páteří mi lékařem toto studium bylo zamítnuto. Proto jsem se rozhodla přihlásit na trenérský kurz 3. třídy, zde jsem bez větších obtíží uspěla a poté jsem si též udělala trenérský kurz 2. třídy, který opravňuje trénovat jak děti, tak i dospělé ať už v tenisových oddílech či větších tenisových střediscích.

6) V kolika letech by mělo dítě začínat s tenisem?

Záleží, jak je dítě mentálně a fyzicky zdatné a zda se chce věnovat tenisu pro radost či ho provádět závodně. U závodního tenisu se doporučuje začít již ve 4 letech, u rekreačního tenisu v 6 letech.

7) Jaká je prospěšnost tenisu pro dítě?

Tenis je velmi prospěšný a zábavný sport, je velmi variabilní a rozvíjí všechny stránky dítěte. Dítě se zde učí házet, chytat míč, musí se naučit správnou koordinaci těla, držet a umět správně používat tenisovou raketu, je zde důležitý cit a odhad pro míč a v neposlední řadě je to sport o pohybu, takže se zde hodně běhá.

8) Jaké vybavení by mělo dítě mít na tenis v úplném začátku?

Vybavení pro začínající dítě není nijak finančně nákladné, musí mít tenisovou raketu odpovídající věku a výšce dítěte, správnou obuv a oblečení, tj. vše. Tenisové míče a další pomocné tenisové pomůcky zpravidla zajišťuje trenér.

9) Budete se věnovat výuce tohoto sportu v naší obci?

V současné době se ve Starovičkách věnuji své dcerce Amálce, jejímu kamarádovi Ondráškovi a Vítečkovi Krůzovi jedenkrát týdně. Bohužel zde prozatím není ideální hřiště k výuce tenisu, převážně se tenis vyučuje na antukových dvorcích případně hřišti s umělým povrchem. Po dobu výuky by musel být kurt (hřiště) zamluveno pouze pro tyto účely. Vzhledem k tomu, že toto hřiště je jediným hřištěm určené pro širokou veřejnost dost dobře si nedokážu představit systém fungování, proto nejsem schopna přislíbit nic konkrétního.

10) Mohou se přihlásit děti i dospělí?

Variantou by mohla být například letní prázdninová školička pro děti, vše by záleželo podle počtu zájemců, věku a skladbě děti, těch kritérií je velmi mnoho a nedá se to popsat na pár řádcích. Samozřejmě se věnuji i výuce dospělých, ale jak už bylo zmíněno dříve, k výuce je nutné mít odpovídající hřiště.

11) Jaké máte sportovní plány do budoucna?

V současné době působím jako tenisová trenérka v Hustopečích a okolních vesnicích. Konkrétní sportovní plány do budoucna nemám, vše se uvidí po skončení mateřské dovolené. Každopádně tenis mám velmi ráda a věřím, že i v dalších letech se mu budu věnovat.

Děkujeme za rozhovor. (RH, HM)

Radek Juška - aktuality

Chtěl bych tímto připomenout mou atletickou sezonu od začátku roku 2012.

Přidávám tabulku s výsledky ze závodů:

16.6.2012 Mistrovství ČR mužů a žen ve Vyškově, dálka 7,71m 3.místo,
9.6.2012 Mezistátní utkání ČR-Chorvatsko-Maďarsko-Slovinsko juniorů a juniorek, dálka - 7.47m 1.místo,
6.6.2012 Skokanský mítink Maďarsko – Győr, dálka - 7,37m 1.místo,
2.6.2012 2. kolo I. ligy mužů a žen, 100 m -11.34s, 200m - 23,53s, dálka - 7,38m 1.místo,
26.5.2012 1. kolo I. ligy mužů a žen, 200m - 22.99s , výška - 175cm, dálka - 7,18m 1.místo,
19.5.2012 2. kolo soutěže družstev juniorů, juniorek, dorostenců a dorostenek, 200 m - 22.67s , výška -187cm , dálka - 7,44m 1.místo,
12.5.2012 Mistrovství MaS mužů, žen, juniorů, juniorek, dorostenců a dorostenek, dálka - 6.81m 1.místo,
8.5.2012 1. mítink pro 3. kolo extraligy mužů a žen - Velká cena města Olomouce a pohár Františka Dvořáka, dálka - 6.85m 6.místo,
5.5.2012 Mistrovství Moravy a Slezska družstev mládeže 200m - 23,02s, 100m - 11,60s, dálka - 6.68m 1.místo,
1.5.2012 Přerovský pětiboj a Velká cena města Přerova, 2965b. - 7.místo (dálka - 6,98m, 200m - 23,40s, oštěp - 49,36m, 1500m - 5:16:15 , disk - 24,02m),
25.2.2012 Mistrovství ČR mužů a žen, dálka - 6.83m 7.místo,
18.2.2012 Mistrovství ČR juniorů, juniorek, dorostenců a dorostenek, trojskok - 14.36m 2.místo, dálka - 6,82m 6.místo,
10.2.2012 Mládežnická atletika - brána k olympiádě, dálka - 6.68m 1.místo, 60m - 7,30s,
4.2.2012 Mistrovství Moravy a Slezska mužů, žen, juniorů, juniorek, dorostenců, dorostenek, trojskok - 14.28m 1.místo, dálka - 6,04m 8.místo,
21.1.2012 Halové M - ZsAZ 2012, 200 m – 23,41s, 60m - 7,36s,
14.1.2012 Přebor okresu Olomouc, dálka - 7.19m 1.místo, 60m - 7,38s.

Dne 21.února se konalo vyhlášení sportovce Břeclavska, kde jsem byl vyhlášen v kategorii dorostu na 3.místě a v anketě čtenářů na 6.místě. Absolvoval jsem 2x soustředění: 26.3. - 31.3. v Nymburku a 13.4.-24.3. v Maďarsku.

Jelikož se dařilo a výsledky byly výborné, vypravil jsem se do Maďarského Győru na mezinárodní utkání, kde jsem závodil ve skoku dalekém za muže a skončil jsem na 1.místě s výkonem 7,37m.

Dne 8.6. jsem odjel s Českou Juniorskou reprezentací do Slovinského Gradce na mezistátní utkání mezi SLO-HR-HUN-CZE, kde jsem 9.6 závodil v dálce a skončil jsem na 1.místě s výkonem 7,47m.

Dne 16.6. jsem byl na MČR mužů a žen ve Vyškově, kde jsem získal 3.místo za dálku – 771 cm. ***Tento výkon mi zajistil účast na MS v Barceloně v červenci 2012***. A 23.6. pojedu na MČR Juniorů do Prahy, kde půjdu taky dálku a možná přidám ještě trojskok.

Moje osobní rekordy v disciplínách, co nejvíce chodím, jsou v dálce 7,71m, ve výšce 187cm (nůžkami), 100m - 11,34s a 200m - 22,67s.

Jelikož není snadné skloubit školu (v Brně) s trénováním (v Břeclavi), tak si myslím, že výsledky mám velmi dobré.

Chtěl bych všem, kteří mi fandí, poděkovat a doufám, že vás nezklamu.

Radek Juška ml.

Handbike, cyklistika a proč to vše dělat…

Máme za sebou krásné jarní počasí, které nás, no mě hrozně lákalo ven užít si trochu sportu a tréninku v naší krásné části světa. Sport, je pro mě víc než jen způsob jak se dostat na krásná místa nebo na ten či onen důležitý závod, je to hlavně perfektní čistič hlavy. Kde jinde můžete přepnout z každodenních starostí a myslet jen na radost z pohybu. Sport je prostě životní styl, který mě pohltil.

Nicméně ve sportu jde zejména o výsledky a bez těch by to zápolení nemělo žádný smysl. Po jarní části, před krátkou závodní pauzou, jsem absolvoval několik závodů českého poháru, ale také závody evropské a světové úrovně, kam jsem byl za výkonnost v jarní části nominován. Asi nejlepší výsledek z jarní části bylo 8. místo z Evropského poháru v italské Piacenze, kde jsem se dokázal v nabyté startovní konkurenci probojovat do předních pozic. Ovšem ty nejdůležitější závody mě stále čekají a já doufám, že si je také nenecháte ujít. Jedním z vrcholů sezóny bude závod „O pohár starostů Hustopečí a Staroviček“ kam bych Vás rád pozval. Přijďte se podívat, jak to vypadá, když se splaší cyklistické stádo. Závod je Mistrovstvím ČR v Handbike a já zde budu chtít obhájit své loňské vítězství. Bude zde i bohatý doprovodný program pro děti, ale také i pro dospělé, přijďte se zabavit a užít třeba pěkné odpoledne.

Mistrovství ČR Handbike - Hustopeče 14. a 15. července 2012

Sobota 14.7. od 13°° hodin - Dukelské náměstí Hustopeče - zde se bude konat silniční závod ulicemi města spolu s doprovodným programem Radia Petrov a dalším programem.

Neděle 15.7. od 10°° hodin - areál hotelu Kraví Hora, Bořetice - zde bude na programu náročná časovka jednotlivců, která vede i přes rychlý sjezd obcí Němčičky, kde rychlosti závodníků dosahují přes 70 Km/h a bude to zajímavá podívaná.

Výsledky jarní části:

EHC Rosenau (Francie), silniční závod na 44 km, 21.místo
ČPH Pardubice, silniční závod, 3. místo
ČPH Louny, silniční závod, 3.místo
EP Piacenza, silniční závod, 8. místo
ČPH Boleslav, silniční závod, 2. místo

Staňa Bíza

Žákovská kopaná

Naši nejmenší fotbalisté mají premiérovou sezónu za sebou a nemají se za co stydět ba naopak. Skončili celkově na 7.místě z 10 týmů, ale zisk 24 bodů je velmi slušný. Kluci dokázali bodovat i s nejlepšími týmy. Jako jediní dokázali remízovat na hřišti vítězného Mikulova, který ztratil jenom 1 bod a to právě se Starovičkami. Dokázali porazit i druhé Rakvice po vynikajícím výkonu 4:2. Nejlepším střelcem se stal **Ondra Gábor**, který na jaře vstřelil 7 gólů a celkově za sezónu 11 gólů. Všem klukům patří veliké poděkování za přístup k trénování a k samotným zápasům. Na příští sezónu plánujeme přihlásit dvě žákovská družstva, a to starší žáky a přípravku. A protože to pro klub znamená další finanční zátěž – nákup nových dresů, míčů atd., byli bychom rádi, kdyby se našel sponzor, který by nám v tomto pomohl.

Václav Hovězák

TJ Starovičky

Druhou polovinu jarní fotbalové části poznamenala velká řada zranění a nemoci hráčů základní sestavy. Často jsme nastupovali ve velmi kombinovaných sestavách a také nám museli přijít na pomoc hráči, kteří již fotbal nehráli. I přestože jsme mnohdy byli lepší než naši soupeři, dopláceli jsme na nevyužívání brankových příležitostí. Jak se říká: „Nedáš, dostaneš.“, platilo i v našem případě. I když jsme mohli často vyhrávat rozdílem několika gólů, tak jsme naopak někdy i po zbytečných chybách prohrávali. Naše štěstí bylo, že jsme měli po podzimní části dostatek nasbíraných bodů. Proto jsme rádi, že nám jarní část končí a můžeme se dát opět dohromady na novou sezónu, která začne v polovině srpna.

Kamil Juška

19. kolo	Starovičky – Šitbořice	5:0	branky: Seďa Vladimír 2, Poláček David, Brunclík Juraj, vlastní
20. kolo	Popice – Starovičky	2:1	branka: Brunclík Juraj
21. kolo	Strachotín – Starovičky	0:1	branka: Juška Kamil
22. kolo	Starovičky – Brumovice	1:2	branka: Ovísek Radim
23. kolo	Nosislav – Starovičky	4:0	
24. kolo	Starovičky – V. Němčice	3:5	branky: Seďa Vladimír 2, Brunclík Juraj
25. kolo	Klobouky – Starovičky	2:1	branka: Seďa Vladimír
26. kolo	Starovičky – Vrbice	3:1	branky: Seďa Vladimír, Dunka Jan, Šnajd Jiří
27. kolo	Kobylí - Starovičky	1:2	branky: Ovísek Vlastimil, Ovísek Radim

Pozvánky na akce

6.7. - Okresní střelby družstev ve střelbě na loveckém kole - areál střelnice „Podkova“prezentace v 8:00 hod.

7.7. - **Veřejné střelby na loveckém kole -** areál střelnice „Podkova“ prezentace v 8:00 hod.

28.7. - Přehlídka dechových hudeb - prostranství u KD, začátek v 18:00 hod. pořádá DH Palavanka.

Foto k článku „Za vesnickými muzikanty Staroviček- II“

Bohumil Šmerda a Štěpán Mazůrek

Štěpán Mazůrek, Fanoš Popovský a František Kadrnka, zvaný Beneš a maškary Staňa Novák a další.

TIRÁŽ: Starovičský zpravodaj vydává Obec Starovičky jako dvouměsíčník,
Adresa: OÚ, Starovičky č.43, PSČ 693 01,
Zaregistrováno pod ev.č.: MKČR E 20321, tel. 519 414 035, e-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz.
Náklad: 340 ks, výtisk je neprodejný.
Redakce: Hana Mátlová a Radka Hovězáková.
Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: Vladimír Drbola (VD), Iveta Schwarzová (IS), Radka Hovězáková (RH), Hana Mátlová (HM), Ing. Josef Panic (JP) a další podepsaní autoři příspěvků.

FOTOGALERIE

Děti na výletě na rozhlednu

Dětský den

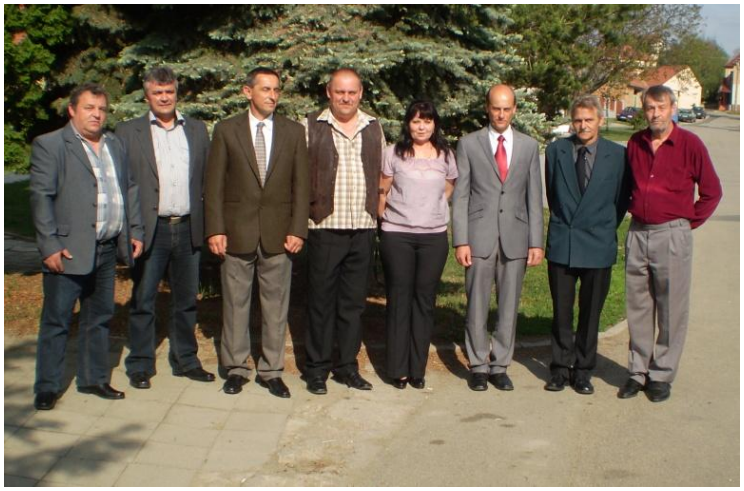
Čarodějnice ve škole

Radek Juška

Peru

Jubilanti – vlevo - padesátníci, vpravo – šedesátníci a p.Mazůrková, vlevo dole – sedmdesátníci, vpravo – účinkující kultur. pásma

